

Tatabányai Törvényszék
17.B.419/2017/39. szám

Az emberölés bűntette miatt N. J. ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék Tatabányán, a 2018. március 5-én, május 24-25-én, szeptember 21-én, november 30-án és 2019. március 1-jén megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

ÍTÉLETET

A bíróság a 2014. július 02. napjától bűnügyi őrizetben, 2014. július 04. napjától előzetes letartóztatásban, 2016. december 2-ig előzetes letartóztatásban, jelenleg szabadlábon lévő

N. J. aki
magyar állampolgár
vádlottat

az ellene emberölés bűntette (Btk. 160. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól f e l m e n t i .

A bíróság az eljárás során lefoglalt és a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságon tárgynyilvántartásba bevételezett, ténylegesen a Tatabányai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj. I.329/2015. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzékben

1. sorszám alatt szereplő 1 db DNS maradvány (jobb hátsó)
2. sorszám alatt szereplő 1 db DNS maradvány (jobb első)
3. sorszám alatt szereplő 1 db DNS maradvány (váltó)
4. sorszám alatt szereplő 1 db DNS maradvány (pedálok) **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
5. sorszám alatt szereplő 1 db női borotva
6. sorszám alatt szereplő 1 db fésű **lefoglalását megszünteti és K. Sz-nak kiadni rendeli;**
7. sorszám alatt szereplő 13 db anyagmaradvány fólin
8. sorszám alatt szereplő 1 db 3 mm-es díszkő **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
9. sorszám alatt szereplő 2 db kés **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
10. sorszám alatt szereplő 8 db vérgyanús szennyeződés
11. sorszám alatt szereplő 1 db műanyag címke
12. sorszám alatt szereplő 36 db biológiai anyagmaradvány
13. sorszám alatt szereplő 1 db talajminta
14. sorszám alatt szereplő 1 db növényminta
15. sorszám alatt szereplő 10 db csontmaradvány
16. sorszám alatt szereplő talajminta
17. sorszám alatt szereplő 1 db szövet darab

18. sorszám alatt szereplő 6 db csont maradvány
  19. sorszám alatt szereplő 1 db zsák
  20. sorszám alatt szereplő 4 db szagmaradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
  21. sorszám alatt szereplő 1 db fülhallgató
  22. sorszám alatt szereplő 1 db töltő
  23. sorszám alatt szereplő 40-es méret feliratú 1 db papírdarab **lefoglalását megszünteti és**
- K. Sz-nak kiadni rendeli;**
24. sorszám alatt szereplő 4 db szőnyeg rázadék
  25. sorszám alatt szereplő 3 db DNS maradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
  26. sorszám alatt szereplő 1 db napszemüveg
  27. sorszám alatt szereplő 1 db telefontartó
  28. sorszám alatt szereplő 8 db papírdarab **lefoglalását megszünteti és K. Sz-nak kiadni rendeli;**
  29. sorszám alatt szereplő 1 db műanyagpalack
  30. sorszám alatt szereplő 3 db műanyagflakon **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
  31. sorszám alatt szereplő 2 db rongy
  32. sorszám alatt szereplő 9 db villáskulcs
  33. sorszám alatt szereplő 1 db egészségügyi doboz és elakadásjelző háromszög
  34. sorszám alatt szereplő 1 db kesztyű és zokni
  35. sorszám alatt szereplő 1 db ruhafogas **lefoglalását megszünteti és K. Sz-nak kiadni rendeli;**
  36. sorszám alatt szereplő 5x3 db mikrónyom fólin
  37. sorszám alatt szereplő 1 db sárminta **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
  38. sorszám alatt szereplő 1 db kesztyűtartó fedél **lefoglalását megszünteti és K. Sz-nak kiadni rendeli;**
  39. sorszám alatt szereplő 1 db fejsze **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
  40. sorszám alatt szereplő 4 db csontmaradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
  41. sorszám alatt szereplő 1 db munkásnadrág
  42. sorszám alatt szereplő 1 db lepedő
  43. sorszám alatt szereplő 2 db kés
  44. sorszám alatt szereplő 2 db felmosó fej
  45. sorszám alatt szereplő 1 db törlőrongy
  46. sorszám alatt szereplő 1 db gázperzselő **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
  47. sorszám alatt szereplő 1 db szórképletek
  48. sorszám alatt szereplő 1 db szórképletek
  49. sorszám alatt szereplő 1 db égésmaradvány
  50. sorszám alatt szereplő 1 db égésmaradvány

51. sorszám alatt szereplő 1 db égésmaradvány
52. sorszám alatt szereplő 1 db égésmaradvány
53. sorszám alatt szereplő 1 db égéstermék maradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
54. sorszám alatt szereplő 1 db kés **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
55. sorszám alatt szereplő 1 db nejlon
56. sorszám alatt szereplő 1 db gumikesztyű
57. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
58. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
59. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
60. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
61. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
62. sorszám alatt szereplő 1 db talajminta
63. sorszám alatt szereplő 1 db növényminta
64. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány
65. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány
66. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány
67. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány
68. sorszám alatt szereplő 1 db mikro anyagmaradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
69. sorszám alatt szereplő 1 db kalaptartó
70. sorszám alatt szereplő 1 db szövetdarab
71. sorszám alatt szereplő 1 db fehér trikó
72. sorszám alatt szereplő 1 db fehér trikó
73. sorszám alatt szereplő 1 db gyermek trikó
74. sorszám alatt szereplő 1 db bőrkesztyű
75. sorszám alatt szereplő 1 db kesztyű
76. sorszám alatt szereplő 1 db kesztyű
77. sorszám alatt szereplő 1 db kertész kesztyű
78. sorszám alatt szereplő 1 db katonai zubbony
79. sorszám alatt szereplő fél pár gumikesztyű
80. sorszám alatt szereplő 1 pár cipő
81. sorszám alatt szereplő 2 pár bakancs
82. sorszám alatt szereplő 1 db lefolyócső **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
83. sorszám alatt szereplő 1 db kiöntött folyadék **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
84. sorszám alatt szereplő 1 db fémasztal lábakkal
85. sorszám alatt szereplő 1 db satu csavarokkal alátétekkel, ékkel
86. sorszám alatt szereplő 1 db keretes csontfűrész
87. sorszám alatt szereplő 3 db fémszűrő
88. sorszám alatt szereplő 1 db műanyag fűrész
89. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány

90. sorszám alatt szereplő 1 db fém lánckesztyű
91. sorszám alatt szereplő 1 db henteskötény **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
92. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS
93. sorszám alatt szereplő 1 db anyagmaradvány DNS **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
94. sorszám alatt szereplő 1 db horganyzott vödör
95. sorszám alatt szereplő 1 db számítógép **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
96. sorszám alatt szereplő 1 db korom minta **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
97. sorszám alatt szereplő 2 pár cipő
98. sorszám alatt szereplő 6 db póló
99. sorszám alatt szereplő 1 db zsinór **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
100. alatt szereplő 6 db DNS minta
101. sorszám alatt szereplő 4 db DNS minta
102. sorszám alatt szereplő 4 db anyagmaradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
103. sorszám alatt szereplő 4 db gumiszőnyeg
104. sorszám alatt szereplő 1 db kendő
105. sorszám alatt szereplő 1 db kampó
106. sorszám alatt szereplő 1 db láthatósági mellény
107. sorszám alatt szereplő 3 db kampó **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
108. sorszám alatt szereplő 1 db szőrképlet **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
109. sorszám alatt szereplő 1db törlőkendő
110. sorszám alatt szereplő 1 db pléd
111. sorszám alatt szereplő 3 db anyagmaradvány
112. sorszám alatt szereplő 1 db belső kárpit
113. sorszám alatt szereplő 1 db fejtámla
114. sorszám alatt szereplő 4 db fejtámla **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
115. sorszám alatt szereplő 1 db szőrképlet
116. sorszám alatt szereplő 4 db elemi szál
117. sorszám alatt szereplő 4 db anyagmaradvány
118. sorszám alatt szereplő 2 db anyagmaradvány **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**
119. sorszám alatt szereplő 1 db kampó
120. sorszám alatt szereplő 1 db padlókárpit
121. sorszám alatt szereplő 2 db gumi borítás **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**
122. sorszám alatt szereplő 1 db DNS minta **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni**

rendeli;

123. sorszám alatt szereplő 1 db alsó kárpit szőnyeg

124. sorszám alatt szereplő 5 db ülэшuzat

125. sorszám alatt szereplő 5 db ülэшuzat

126. sorszám alatt szereplő 1 db törlőkendő doboz **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli;**

127. sorszám alatt szereplő 1 db DNS minta **lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli;**

128. sorszám alatt szereplő 1 db csomagtér takaró műanyag **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli.**

A bíróság az eljárás során lefoglalt .... forgalmi rendszámú Škoda típusú személygépkocsi **lefoglalását megszünteti és N. J. vádlottnak kiadni rendeli.**

Az eljárás során felmerült **13.214.864,- (tizenhárommillió-kettőszáztizennégyezernyolcszáz-hatvannégy)** forint bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

Indokolás

A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség a bíróságra 2015. október 29. napján érkezett B.691/2014/55-I. számú vádiratában emelt vádat N. J. vádlottal szemben a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette miatt a Győri Törvényszéken. A Győri Ítéltábla a 2015. október 22. napján kelt Bkk.359/2015/2. számú végzésével az elsőfokú eljárásra a Tatabányai Törvényszéket jelölte ki.

A Tatabányai Törvényszék 2016. december 2. napján 4.B.300/2015/51.szám alatt ítéletet hozott, melyben N. J. vádlottat az ellene emberölés bűntette miatt emelt vád alól felmentette.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2017. október 24-én kelt Bf.20/2015/5. számú végzésével a fenti számú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

I.

Az új eljárásban az ügyész a vádat módosította, így az ügyészi a vád a következő.

N. J. vádlott 1996. március 16-án kötött házasságot K. J-tal, 1996-ban, O., 2002-ben B. nevű gyermekük született. D., a H. út ... szám alatti családi házban éltek, a vádlott húsfeldolgozó képzettségét otthon is hasznosította. A házat úgy építette, alakította ki, hogy az alagsorban, pincében rendszeres, nagy mennyiségű sertésvágáshoz és húsfeldolgozáshoz minden szükséges eszköz rendelkezésre állt, ezeket használta.

A házastársak kapcsolata 2011. évre megromlott, a vádlott azt feltételezte, hogy felesége megcsalta. Ezt követően rendszeres volt a vita közöttük, N-né K. J. sértett 2011. június 7-én házasságuk felbontását kezdeményezte. Még egy évig közösen nevelték gyermekeiket, használták a lakást. Ez idő alatt, 2011. szeptember 21. napján, a M-i Rendőrkapitányságon zaklatás vétsége miatt nyomozás indult N-né K. J. sértett feljelentése alapján, melynek során N. J. vádlottat gyanúsítottként hallgatták ki és vele szemben a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság Bny.../2011/3. számú, 2011. november 9. napján kelt végzésével 60 nap távoltartást rendelt el. Határozatában előírta, hogy a vádlott 10 méternél rövidebb távolságra nem közelíthette meg a sértett M., O. utca ... szám alatti munkahelyét. A zaklatás miatt indult nyomozást végül a Mosonmagyaróvári Városi Ügyészség bizonyítottság hiányában megszüntette, azonban az iratokat a könnyű testi sértés vétsége miatt történő magánvádas eljárás lefolytatása végett a bíróságra továbbította. A Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 2012. augusztus 28. napján hozott - a Győri Törvényszék 4.Bf.../2012/3. számú végzésével 2012. december 18. napján jogerős - ítéletével N. J. vádlottat a felesége sérelmére 2011. szeptember 14. napján elkövetett bántalmazás, vagyis könnyű testi sértés vétsége miatt két évre próbára bocsátotta.

Időközben N-né K. J. sértett 2012. június 21-én a vádlott erőszakos, fenyegető magatartása miatt Gy-be költözött, bérelt lakásban élt. A sértett és a vádlott között házasság felbontása iránt folyamatban lévő perben a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 9.P.../2011/31. számú végzésével ideiglenes intézkedésként B-t N-né K. J. sértett gondozásába és nevelésébe helyezte, azonban ezt a döntést a Győri Törvényszék 2.Pkf.../2012/2. számú végzésével 2012. augusztus 29. napján megváltoztatta és a gyermeket a vádlottnál helyezte el.

A házassági bontóperben a gyermekek végleges elhelyezésének kérdésében a felek nem tudtak megállapodni, a vádlott nem akarta, hogy fiuk az édesanyjához kerüljön, valamint a perben házassági vagyoni igény ugyan nem került előterjesztésre egyik fél részről sem, de az ezzel kapcsolatos vita is folyamatosan fennállt köztük.

Az ügyben további pszichológus szakértői vélemény beszerzése miatt 2014 májusáig nem született határozat. Ekkor N-né K. J. sértett elhatározta, hogy amíg végleges döntés nem születik a gyermekek, különösen a fia elhelyezéséről - bár félt az újbóli bántalmazások lehetőségétől -, hazaköltözik D-re. Erről családtagjainak és környezetében is beszélt. Határozott szándékát 2014. május 23. napján, a Gy., T. utca ... szám alatti lakásán, laptopján írásba foglalta, majd miután jogi képviselőjével telefonon egyeztetett, a részére 2014. május 26. napján e-mailen megküldte. A jogi képviselő a beadványt 2014. május 29. napján nyújtotta be a bíróságra.

N-né K. J. sértett gyógytornászként dolgozott, munkahelye M., a H. út ... szám alatti T-M Magánrendelőben volt, a földszinti helyiségeket használta. A vádlottnak erről nemcsak tudomása volt, hanem az ingatlant, a zárt udvart és környezetét rokona által készített fényképfelvételekről részletesen ismerte.

N. J. vádlott felesége iránti indulata, haragos érzülete az évek folyamán fokozódott. A vádlott N-né K. J. sértettel elköltözése óta nem volt hajlandó kommunikálni, mivel a korábbi eljárásokban a sértett felhasználta a beszélgetéseikről készült hangfelvételeket. Nem tudta elfogadni a

sértettek a gyermekelhelyezéssel, esetleges visszaköltözésével kapcsolatos szándékát, azt minden áron meg akarta akadályozni, azonban jogi lehetősége erre nem volt.

A vádlott 2014. május 27. napján 18.00 óra körüli időben a ... frsz.-ú, sötétített hátsó és oldalsó üvegű Skoda Roomster típusú személygépkocsijával M-ra ment.

N-né K. J. sértett a munkahelyén dolgozott, a ... frsz.-ú Renault Clio típusú személygépkocsijával ezen a napon is úgy parkolt a M., H. út .. szám alatti udvaron, hogy az autó a rendelője ajtajához közel, azzal párhuzamosan, orral az udvar felé állt. Utolsó páciense 19 óra 56 perckor távozott, ezt követően összekészült, táskáját, 20/... hívószámú mobiltelefonját magához véve a rendelőből távozni készült, ezért 20.04 órakor a riasztóberendezést bekapcsolta, az ajtón kilépett és azt bezárta maga után.

N-né K. J. sértett rendelőjének ajtajától egy félig zárt, 11 méter hosszú folyosón keresztül lehetett a személygépkocsijához menni. Erre a területre az utcáról rálátni nem lehet. Magát az udvart három oldalról kerítés, illetve fal határolja, a szomszédos ingatlanokon a lakóépületek távolabb vannak, a növényzet és a kifeszített sötétítő háló miatt azokról rálátni egyáltalán nem lehet, vagy csak korlátozott kilátás nyílik a területre. A ház felső szintjére lépcső vezet a folyosó felett.

N. J. vádlott 2014. május 27. napján 18.39 órától már nem fogadott hívásokat a nála lévő 20-3.. hívószámú mobiltelefonján. 18.39-kor és 20.07 órakor testvére F. Cs., míg 19.37 óra és 20.39 közötti időben fia B. 7 alkalommal hívta sikertelenül. Végül 20.39 órakor a vádlott fogadta a fia hívását, akivel megbeszélte, hogy pizzát rendel a részére. A fentiek miatt 20.46-kor felhívta a pizzériát. A hívások időpontjában a vádlott mobiltelefonjával együtt a Telekom MOVAR1R-3 jelű mobilcella lefedettségi területén tartózkodott, amelyben a sértett munkahelye, a M., H. út ... szám található.

A fenti időközben N-né K. J. sértett mobiltelefonjára két perccel a vádlottét követően 20.48 órakor érkezett hívás, melynek időpontjában a sértett és mobiltelefonja a Telenor 16303 jelű mobilcellában tartózkodott, amelyben a sértett munkahelye, a M., H. út ... szám is található. E helyszín a két mobilszolgáltató celláinak közösen lefedett területén helyezkedik el.

N. J. vádlott 19.56 óra és 20.58 óra közötti időben a Skoda Roomster típusú világosszürke színű személygépkocsijával, melynek tetején fekete tetősínek voltak, a rendelő udvarára behajtott, s a sértett Renault Clio típusú gépkocsija előtt úgy parkolt le, hogy azzal mintegy 45 fokos szöveget zárt be. A Skoda Roomster hátulja, így sötétített ablakai is a lépcső felé néztek annak érdekében, ha valaki az emeletre a lépcsőn felmenne, ne lásson be a gépjármű utasterébe, azt csak hátulról és felülről lássa.

N. J. vádlott 20.04 óra és 21.00 óra közötti időben feleségét N-né K. J. sértettet a fenti helyszínen megölte, majd a sértett testét és táskáját, benne a mobiltelefonjával a Skoda Roomster személygépkocsi csomagtartójába tette. 21 óra körüli időben indult el a rendelőtől D-re gépkocsijával. Az út körülbelül 18-20 percig tartott, közben 21.19 órától mobiltelefonján felhívta ismerősét, B. K-t, akivel öt perces beszélgetést folytatott, melynek során hazaért a D., H. út ...

szám alá. A vádlott híváskezdeményezése előtt 46 másodperccel a sértett gépkocsiban lévő mobiltelefonjára is hívás érkezett. A hívások időpontjában a vádlott mobiltelefonja a Telekom HEDER13, míg a sértett mobiltelefonja a Telenor 16203 jelű mobilcellájára jelentkezett fel. A vádlott háza a két mobilszolgáltató mobilcelláinak közös lefedettségi területén található.

N. J. vádlott a sértett testét, táskájával és mobiltelefonjával együtt a gépkocsi csomagtartójában hagyta, a házba bement és vacsorát készített fiának, B-nak, majd megvárta, míg elalszik. Időközben 21.43 órakor a sértett mobiltelefonjára újabb hívás érkezett, a mobiltelefon cellapozíciója megegyezett a korábbi hívásával. Ezt követően a sértett mobiltelefonja elérhetetlenné vált.

Miután a fia elaludt, a vádlott a Skoda Roomster típusú gépkocsijával 2014. május 28. napján 01.30 óra körüli időben betolatott a ház udvarára, a füstölő bejárata felé. A sértett testét a csomagtartóból kiemelte, a gépjárműtárolón át a húsfeldolgozó helyiségbe vitte és feldarabolta. N. J. vádlott még az éjszaka folyamán a holttest darabjait részben égésgyorsító, aromás hígító segítségével elégette, részben 2014. május 29. napján 18.55 óráig terjedő időben ismeretlen helyen elrejtette. Megsemmisítette a sértett ruházatát, táskáját és annak tartalmát, mobiltelefonját, valamint a Skoda Roomster személygépkocsija ülészetét és a húsfeldolgozó helyiségben található húsdarálót is elvitte.

N. J. vádlott 2014. május 28. napján 07.00 és 08.00 óra közötti időben, D. helységben a CBA üzletében sósavat vásárolt, melynek segítségével a bűncselekmény nyomait eltüntette.

A vádlottnak a fenti cselekmények során sérülései - a jobb kéz V. kézközépcsontjának ferde törése, a bal lábszárán 8 db hámkarcolás, a jobb térdén 2-2 db hámfosztás és vérbeszűrődés - keletkeztek. Kézszérülése miatt 2014. május 28. napján gépkocsijával M-ra a K. Kórházba ment, ahol a 19.00 órakor végzett vizsgálat során megállapították kézközépcsontjának törését.

N-né K. J. sértett testvére, K. Sz. 2014. május 29. napján 7.49 órakor e-mailen tett bejelentést a Gy-i Rendőrkapitányságon testvérenek eltűnéséről. K. Sz. személyes meghallgatása 2014. május 29. napján 11.40 órakor kezdődött el a M-i Rendőrkapitányságon, melynek során az eljáró nyomozó 12.11 órakor távbeszélőn felhívta N. J. vádlottat annak érdekében, hogy tud-e információt a sértett hollétéről. A hívás megkezdésekor a vádlott a Telekom HEDER13 jelű mobilcellájának területén tartózkodott.

A vádlott ekkor szerzett tudomást arról, hogy rendőrségi eljárás indult N-né K. J. sértett eltűnése ügyében, így tartva attól, hogy a sértett testének még a birtokában lévő darabjait nála megtalálják, azokat egy műanyag zsákban a Skoda Roomster típusú gépkocsijával, röviddel a telefonhívást követően D. határába, a lakásától néhány kilométerre található Zs-rétre vitte. A gépkocsiból kiszállva a sértett - el nem égett szív, tüdő, máj, izomzat, bőr-, hámszövet - maradványait az egy-másfél méter magasságú fűben sétálva, a zsákot maga előtt mellmagasságban tartva kiszórta, majd gépkocsijával távozott a helyszínről.

N. J. vádlott mobiltelefonján 12.11 órát követően 12.29, 12.53, 12.55 és 13.44 órakor folytatott

beszélgetéseket, melyek megkezdésekor minden esetben a Telekom HEDER13 jelű mobilcellájának területén tartózkodott.

A vádlott ezt követően gépkocsijával M-ra ment, 14.34 órakor már a városban tartózkodott, mivel 15.00 órát követően került sor a kézműtétjére. A vádlottat még ugyanezen a napon, a M-i Rendőrkapitányságon 19.09 és 21.15 óra körüli időben meghallgatták a körözési eljárásban, miközben az eljáró rendőrök a vádlott testvére, F. Cs. jelenlétében a D., H. utca ... szám alatti házat és annak melléképületeit 18.55 óra körüli időben átvizsgálták.

A nyomozó hatóság tagjai állampolgári bejelentést kaptak arra vonatkozóan, hogy a vádlottat a fenti időpontban és helyszínen látták a Zs. réten, amint egy zsákból szór ki valamit. Az eljáró rendőrök a N-né K. J. sértett eltűnése miatti körözési eljárás keretében kutatást folytattak a bejelentő által megjelölt területen 2014. június 5. napján a délelőtti órákban, ekkor azonban még nem találtak semmit, tekintettel arra, hogy a füvet időközben lekaszálták és a terepviszonyok megváltoztak. A bejelentő által pontosított adatok alapján, az általa megjelölt területen, egy betonvályú és egy használaton kívüli kút közelében ugyanaznap 19.00 órától 20.00 óráig, majd másnap 2014. június 6. napján 11.00 és 12.15 óra között tetemkereső kutyák segítségével is újabb kutatást folytattak, melynek során N-né K. J. sértett el nem égett szív, tüdő, máj, izomzat, bőr-, hámszövet darabjait megtalálták. A maradványok feltalálási helye a sértett mobiltelefonjának utolsó hívásakor rögzített Telenor 16203 jelű mobil cella területén volt, amely közös lefedettségű a vádlott mobiltelefonjának Telekom HEDER13 jelű mobil cellájával, s e két mobilcella közös lefedettségű területén található a vádlott D., H. u. ... szám alatti lakóhelye.

N. J. vádlottnál a cselekmény elkövetésekor kóros elmeállapot nem állt fenn, nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában (elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, vagy elmebetegség szintjét elérő személyiségzavarban), mely korlátozta vagy kizárta volna, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

II.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során a következő tényállást állapította meg.

N. J. vádlott magyar állampolgár. Szakmunkásképzőt végzett, szakképzettsége hentes. Családi állapota özvegy, egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Jövedelmi és vagyoni viszonyaira nem nyilatkozott, egyéb adatok alapján megállapítható, hogy vagyona egy családi ház, illetve egy társasház 1/2 tulajdoni hányada, valamint egy üzlethelyiség 1/2 tulajdoni hányada és egy személygépkocsi. Büntetve nem volt, azonban a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság a B.../2012/5. számú ítéletével, amely a Győri Törvényszék 4.Bf.../2012/3. számú határozatával 2012. december 18. napján emelkedett jogerőre, könnyű testi sértés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. Az elkövetési idő: 2011. szeptember 14.

N. J. vádlott 1996. március 16-án kötött házasságot K. J-tal, 1996-ban, O., 2002-ben B. nevű gyermekük született. D., a H. út ... szám alatti családi házban éltek, a vádlott húsfeldolgozó

képzettségét otthon is hasznosította. A házat úgy építette, alakította ki, hogy az alagsorban, pincében rendszeres, nagy mennyiségű sertésvágáshoz és húsfeldolgozáshoz minden szükséges eszköz rendelkezésre állt, ezeket használta.

A házastársak kapcsolata 2011. évre megromlott, a vádlott azt feltételezte, hogy felesége megcsalta. Ezt követően rendszeres volt a vita közöttük, N-né K. J. sértett 2011. június 7-én házasságuk felbontását kezdeményezte. Még egy évig közösen nevelték gyermekeiket, használták a lakást. Ez idő alatt, 2011. szeptember 21. napján, a M-i Rendőrkapitányságon zaklatás vétsége miatt nyomozás indult N-né K. J. sértett feljelentése alapján, melynek során N. J. vádlottat gyanúsítottként hallgatták ki és vele szemben a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság a Bny.../2011/3. számú, 2011. november 9. napján kelt végzésével 60 nap távoltartást rendelt el. Határozatában előírta, hogy a vádlott 10 méternél rövidebb távolságra nem közelíthette meg a sértett M., O. utca ... szám alatti munkahelyét. A zaklatás miatt indult nyomozást végül a Mosonmagyaróvári Városi Ügyészség bizonyítottság hiányában megszüntette, azonban az iratokat a könnyű testi sértés vétsége miatt történő magánvádas eljárás lefolytatása végett a bíróságra továbbította. A Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 2012. augusztus 28. napján hozott - a Győri Törvényszék 4.Bf.../2012/3. számú végzésével 2012. december 18. napján jogerős - ítéletével N. J. vádlottat a felesége sérelmére 2011. szeptember 14. napján elkövetett bántalmazás, könnyű testi sértés vétsége miatt két évre próbára bocsátotta.

Időközben N-né K. J. sértett 2012. június 21-én a vádlott erőszakos, fenyegető magatartása miatt Gy-be költözött, bérelt lakásban élt. A sértett és a vádlott között házasság felbontása iránt folyamatban lévő perben a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 9.P.../2011/31. számú végzésével ideiglenes intézkedésként B-t N-né K. J. sértett gondozásába és nevelésébe helyezte, azonban ezt a döntést a Győri Törvényszék a 2.Pkf.../2012/2. számú végzésével 2012. augusztus 29. napján megváltoztatta és a gyermeket a vádlottnál helyezte el.

A házassági bontóperben a gyermekek végleges elhelyezésének kérdésében a felek nem tudtak megállapodni, a vádlott nem akarta, hogy fiuk az édesanyjához kerüljön, valamint a perben házassági vagyoni jogi igény ugyan nem került előterjesztésre egyik fél részről sem, de az ezzel kapcsolatos vita is folyamatosan fennállt köztük.

Az ügyben további pszichológus szakértői vélemény beszerzése miatt 2014 májusáig nem született határozat. Ekkor N-né K. J. sértett elhatározta, hogy amíg végleges döntés nem születik a gyermekek, különösen a fia elhelyezéséről - bár félt az újbóli bántalmazások lehetőségétől -, hazaköltözik D-re. Erről családtagjainak és környezetében is beszélt. Határozott szándékát 2014. május 23. napján, a Gy., T. utca .. szám alatti lakásán, laptopján írásba foglalta, majd miután jogi képviselőjével telefonon egyeztetett, a részére 2014. május 26. napján e-mailen megküldte. A jogi képviselő a beadványt 2014. május 29. napján nyújtotta be a bíróságra.

N-né K. J. sértett gyógytornászként dolgozott, munkahelye M., a H. út ... szám alatti T-M. Magánrendelőben volt, a földszinti helyiségeket használta. A vádlottnak erről nemcsak tudomása volt, hanem az ingatlant, a zárt udvart és környezetét rokona által készített fényképfelvételekről részletesen ismerte.

N. J. vádlott felesége iránti indulata, haragos érzülete az évek folyamán fokozódott. A vádlott N-né K. J. sértettel elköltözése óta nem volt hajlandó kommunikálni, mivel a korábbi eljárásokban a sértett felhasználta a beszélgetéseikről készült hangfelvételeket. Nem tudta elfogadni a sértettnek a gyermekelhelyezéssel, esetleges visszaköltözésével kapcsolatos szándékát, azt minden áron meg akarta akadályozni, azonban jogi lehetősége erre nem volt.

A vádlott 2014. május 27. napján 18.00 óra körüli időben a ... frsz.-ú, sötétített hátsó és oldalsó üvegű Skoda Roomster típusú személygépkocsijával M-ra ment.

N-né K. J. sértett a munkahelyén dolgozott, a ... frsz.-ú Renault Clio típusú személygépkocsijával ezen a napon is úgy parkolt a M., H. út .. szám alatti udvaron, hogy az autó a rendelője ajtajához közel, azzal párhuzamosan, orral az udvar felé állt. Utolsó páciense 19 óra 56 perckor távozott, ezt követően összekészült, táskáját, 20/... hívószámú mobiltelefonját magához véve a rendelőből távozni készült, ezért 20.04 órakor a riasztóberendezést bekapcsolta, az ajtón kilépett és azt bezárta maga után.

N-né K. J. sértett rendelőjének ajtajától egy félig zárt, 11 méter hosszú folyosón keresztül lehetett a személygépkocsijához menni. Erre a területre az utcáról rálátni nem lehet. Magát az udvart három oldalról kerítés, illetve fal határolja, a szomszédos ingatlanokon a lakóépületek távolabb vannak, a növényzet és a kifeszített sötétítő háló miatt azokról rálátni egyáltalán nem lehet, vagy csak korlátozott kilátás nyílik a területre. A ház felső szintjére lépcső vezet a folyosó felett.

N. J. vádlott 2014. május 27. napján 18.39 órától már nem fogadott hívásokat a nála lévő 20-.... hívószámú mobiltelefonján. 18.39-kor és 20.07 órakor testvére F. Cs., míg 19.37 óra és 20.39 közötti időben fia B. 7 alkalommal hívta sikertelenül. Végül 20.39 órakor a vádlott fogadta a fia hívását, akivel megbeszélte, hogy pizzát rendel a részére. A fentiek miatt 20.46-kor felhívta a pizzériát. A hívások időpontjában a vádlott mobiltelefonjával együtt a Telekom MOVAR1R-3 jelű mobilcella lefedettségi területén tartózkodott, amelyben a sértett munkahelye, a M., H. út ... szám található.

A fenti időközben N-né K. J. sértett mobiltelefonjára két perccel a vádlottét követően 20.48 órakor érkezett hívás, melynek időpontjában a sértett és mobiltelefonja a Telenor 16303 jelű mobilcellában tartózkodott, amelyben a sértett munkahelye, a M., H. út ... szám is található. E helyszínen a két mobilszolgáltató celláinak közösen lefedett területén helyezkedik el.

N. J. vádlott 19.56 óra és 20.58 óra közötti időben a Skoda Roomster típusú világosszürke színű személygépkocsijával, melynek tetején fekete tetősínek voltak, a rendelő udvarára behajtott, s a sértett Renault Clio típusú gépkocsija előtt úgy parkolt le, hogy azzal mintegy 45 fokos szöget zárt be. A Skoda Roomster hátulja, így sötétített ablakai is a lépcső felé néztek, így ha valaki az emeletre a lépcsőn felment, nem látott be a gépjármű utasterébe, azt csak hátulról és felülről láthatta.

N. J. vádlott 20 óra 4 perc és 21 óra közötti időben találkozott feleségével N-né K. J.-tal. 21 óra

körüli időben mindketten D-re indultak. Az út kb. 18-20 percig tartott, közben 21.19-kor N. J. mobiltelefonján felhívta ismerősét B. K-t, akivel 5 perces beszélgetést folytatott, melynek során hazaért a D., H. utca ... szám alá. A vádlott híváskezdeményezése előtt 46 másodperccel a sértett mobiltelefonjára is hívás érkezett. A hívások időpontjában a vádlott mobiltelefonja a TELEKOM HEDER13, míg a sértett mobiltelefonja a TELENOR 16203 jelű mobilcellájára jelentkezett fel. A vádlott háza a két mobilszolgáltató mobilcelláinak közös lefedettségi területén található.

Amikor N. J. megérkezett, a házba bement, vacsorát készített fiának, B-nak. Időközben 21 óra 43-kor a sértett mobiltelefonjára újabb hívás érkezett, a mobiltelefon cellapozíciója megegyezett a korábbi hívásával.

A sértett 2014. május 27. napjának 20 óra 4 percét követően ismeretlen módon, ismeretlen időpontban, ismeretlen helyen meghalt. A mobiltelefonja elérhetetlenné vált.

Miután a fia elaludt, a vádlott a Škoda Roomster típusú személygépkocsival 2014. május 28-án 1 óra 30 perc körüli időben betolatott a ház udvarára a füstölő bejárata felé, majd a gépkocsiból ismeretlen tárgyat vett ki és a füstölő felé vitte.

N. J. ezt követően 2014. május 29-én a déli órákig bezárólag részt vett a sértett már élettelen testének ismeretlen helyen és ismeretlen módszerrel történő megsemmisítésében, majd a maradványok eltüntetésében.

Ezt követően 2014. május 28-án 7 óra és 8 óra közötti időben D. helységben a CBA üzletben sósavat vásárolt.

A vádlottnak a vádbeli héten ismeretlen helyen és időben, valamint ismeretlen módon sérülései - a jobb kéz V. kézközép csontjának ferde törése, a bal lábszárán 8 db. hámkarcolás, a jobb térdén 2-2 db. hámfosztás és vérbeszűrődés - keletkeztek. Kéz sérülései miatt 2014. május 28-án gépkocsijával M-ra a K. Kórházba ment, ahol 19 órakor végzett vizsgálat során megállapították kézközépcsontjának törését.

N-né K. J. sértett testvére, K. Sz. 2014. május 29. napján 7.49 órakor e-mailen tett bejelentést a Gy-i Rendőrkapitányságon testvérének eltűnéséről. K. Sz. személyes meghallgatása 2014. május 29. napján 11.40 órakor kezdődött el a M-i Rendőrkapitányságon, melynek során az eljáró nyomozó 12.11 órakor távbeszélőn felhívta N. J. vádlottat annak érdekében, hogy tud-e információt a sértett hollétéről. A hívás megkezdésekor a vádlott a Telekom HEDER13 jelű mobilcellájának területén tartózkodott.

A vádlott ekkor szerzett tudomást arról, hogy rendőrségi eljárás indult N-né K. J. sértett eltűnése ügyében, így tartva attól, hogy a sértett testének még a birtokában lévő darabjait nála megtalálják, azokat egy műanyag zsákban a Skoda Roomster típusú gépkocsijával, röviddel a telefonhívást követően D. határába, a lakásától néhány kilométerre található Zs-rétre vitte. A gépkocsiból kiszállva a sértett - el nem égett szív, tüdő, máj, izomzat, bőr-, hámszövet - maradványait az egy-másfél méter magasságú fűben sétálva, a zsákot maga előtt

mellmagasságban tartva kiszórta, majd gépkocsijával távozott a helyszínről.

N. J. vádlott mobiltelefonján 12.11 órát követően 12.29, 12.53, 12.55 és 13.44 órákor folytatott beszélgetéseket, melyek megkezdésekor minden esetben a Telekom HEDER13 jelű mobilcellájának területén tartózkodott.

A vádlott ezt követően gépkocsijával M-ra ment, 14.34 órákor már a városban tartózkodott, mivel 15.00 órát követően került sor a kézműtétére. A vádlottat még ugyanezen a napon, a M-i Rendőrkapitányságon 19.09 és 21.15 óra körüli időben meghallgatták a körözési eljárásban, miközben az eljáró rendőrök a vádlott testvére, F. Cs. jelenlétében a D., H. utca ... szám alatti házát és annak melléképületeit 18.55 óra körüli időben átvizsgálták.

A nyomozó hatóság tagjai állampolgári bejelentést kaptak arra vonatkozóan, hogy a vádlottat a fenti időpontban és helyszínen látták a Zs-réten, amint egy zsákból szór ki valamit. Az eljáró rendőrök a N-né K. J. sértett eltűnése miatti körözési eljárás keretében kutatást folytattak a bejelentő által megjelölt területen 2014. június 5. napján a délelőtti órákban, ekkor azonban még nem találtak semmit, tekintettel arra, hogy a füvet időközben lekaszálták és a terepviszonyok megváltoztak. A bejelentő által pontosított adatok alapján, az általa megjelölt területen, egy betonvályú és egy használaton kívüli kút közelében ugyanaznap 19.00 órától 20.00 óráig, majd másnap, 2014. június 6. napján 11.00 és 12.15 óra között tetemkereső kutyák segítségével is újabb kutatást folytattak, melynek során N-né K. J. sértett el nem égett szív, tüdő, máj, izomzat, bőr-, hámszövet darabjait megtalálták. A maradványok feltalálási helye a sértett mobiltelefonjának utolsó hívásakor rögzített Telenor 16203 jelű mobil cella területén volt, amely közös lefedettségű a vádlott mobiltelefonjának Telekom HEDER13 jelű mobil cellájával, s e két mobilcella közös lefedettségű területén található a vádlott D., H. u. ... szám alatti lakóhelye.

N. J. vádlottnál a cselekmény elkövetésekor kóros elmeállapot nem állt fenn, nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában (elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, vagy elmebetegség szintjét elérő személyiségzavarban), mely korlátozta vagy kizárta volna, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

III.

N. J. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

A bíróság a tényállás megállapításakor részben a vádlott vallomását, részben K. Sz., K. D., K. D-né, N. O., N. B., dr. T. J., N. M. A., T. L-né, K. L., B. K., Sz. M., Ó. A., dr. K. L., az 1. számú különösen védett tanú, a 2. számú különösen védett tanú, P. Ö. D-né, Sz-né N. B., dr. T. I-né, K. N., K. Z., V. G. és L. A. tanúk vallomását vette ítélezése alapjául az alábbiak szerint.

N. J. vádlott tehát a bírói szakban nem tett vallomást, a megismételt eljárásban sem, csupán az 1. számú tanú vallomására nyilatkozott érdemben, melynek során azt az észrevételt tette, hogy őt nem láthatta az 1. számú tanú a Zs. réten 2014. május 29-én a déli órákban, ugyanis ő nem volt

ott.

A körözési eljárás során 2014. május 29-én elmondta, hogy a feleségével 2011-ben romlott meg a viszonya, mert rajtakapta Ó. A-val, a feltételezett szeretőjével a rendelő tornatermében, amint a matracon fekvé ölelkeztek. Ez őt derült égből villámcsapásként érte. Ezt követően voltak közöttük nagy veszekedések, majd megbeszélték, hogy közösen próbálják rendbehozni a házasságukat, de a felesége végül 2011. júniusában beadta a válókeresetet. 2011. szeptemberében volt egy tárgyalás a vagyontárgyakról, akkor volt egy cívódásuk, ami miatt a felesége feljelentette és büntetőeljárás is indult ellene, melyben elítélték.

Előadta, hogy még nem mondták ki a válást, mert nincs még egyezség sem a vagyoni, sem a gyermekelhelyezési ügyben. A felesége 2012. június 21-én költözött el, július 21-én a rendőrségre ment a cuccaiért, de a gyerekek nem akartak vele menni, ezért ők ideiglenesen nála kerültek elhelyezésre. Ezzel kapcsolatban elmondta azt is, hogy a felesége 2012. június 21-én magával vitte B-t, és azon a címen költözött el otthonról, hogy életveszélyben van, majd 2012. augusztus 29-én a Győri Törvényszék határozatával a fia visszakerült hozzá, mivel bebizonyította, hogy alaptalanul vádolták őt azzal, hogy hentes szakmájából kifolyólag erőszakos ember. Hozzáfűzte, hogy amióta elment a felesége, vele szóban nem beszélt, csak ritkán írásban, illetve a családsegítő szolgálattól ki van rendelve egy személy, akin keresztül kommunikálnak.

Elmondta azt is, hogy 1992. és 2001. között hentes szakmájából kifolyólag a L. nevű cégnél dolgozott H-on, azonban soha nem végzett öldöklő munkát, nem is szerette. 2001. óta pedig nem is dolgozik a szakmájában. 2002-től masszörként dolgozott a feleségével közös vállalkozásukban.

Beszámolt arról is, hogy fia B. 12 éves, lánya O. 17 éves, de ő nincs otthon hétközben, mert kollégista, Gy-ben a Zeneművészeti Szakközépiskolában tanul. Felesége minden nap reggel, délután és este felhívta B-t, aki minden páratlan hétvégén volt nála, de ezen kívül minden hétfőn és szerdán is találkoztak. Hozzáfűzte, hogy a válóper most arra vár, hogy elmeihessenek egy újabb szakértői vizsgálatra K-ra a gyermekelhelyezéssel kapcsolatban, így szeptember előtt biztosan nem várható a per befejezése.

N. J. ekkor a vallomásában kijelentette, hogy nem tudja, hogy hol lehet a felesége. Nyilatkozata szerint hétfő este 8 óra körüli időben volt náluk a kisfiát meglátogatni, de a házba nem ment be, B. ment ki hozzá és a kocsiban beszélgettek kb. 10 percet.

Elmondta azt is, hogy a keze hétfőn délután sérült meg. Édesapjával hátsó kertszomszédok, ő tart csirkéket, vasárnap megbeszélték, hogy azok közül kellene vágni. Hétfőn délután átment hozzá, három csirkét levágott, de miközben a kifutóban a csirkéket akarta megfogni, a bal kezében már volt egy kés, megbotlott és reflex szerűen a jobb kezével kitámasztotta magát az egyenetlen, betonos, téglás aljzaton és jobb oldalra eldőlt. Hozzáfűzte, hogy eleinte az oldala jobban fájt, mint a keze, azzal nem is törődött, így a csirkéket levágta és feldolgozta. Elmondása szerint hétfőn nem említette meg senkinek, hogy elesett, vacsoránál kérdezte meg a fia, hogy mi történt a kezével, mert volt rajta egy kis sérülés. Ekkor közölte vele, hogy elesett és azért sérült meg.

Hozzáfűzte, hogy másnap délelőtt levágott további 3 csirkét és akkor kezdett el dagadni a keze.

Nyilatkozata szerint a keddi nap során, 2014. május 27-én 7 óra 30 perckor útnak indította fiát az iskolába, délelőtt levágta a három csirkét és feldolgozta. 13 óra 30-kor a fia hazajött, 16 óra 30 percig együtt voltak otthon, ő 16 óra 30 és 17 óra között elment otthonról, B. pedig 17 óra 30 percre elment edzésre. Hozzáfűzte, hogy édesapjának említette, hogy a fia edzésre megy és fél 7 körül fog hazaérkezni, így megkérte, hogy legyen náluk és felügyelje őt. Elmondása szerint miután ő 17 óra körül elment otthonról egy hölgy ismerőssel volt, akit viszont nem kívánt megnevezni, sem a helyet, ahol volt, majd este 20 óra 30 perc körüli időben ért haza és 22 óra körül aludtak el. Másnap szerdán már kínlódott a kezével, mert nagyon fájt, a gyereket elküldte iskolába, délelőtt egyedül volt otthon, a fia 13 óra 30 körül ért haza. 18 órától 19 óra 30 percig a fiának karate edzése volt, K-n, arra átvitte, ő pedig a karate edzés ideje alatt elment a nővéréhez F. Cs-hoz M-ra a Sz. út ... szám alá. Megmutatta neki a kezét, mert kórházban dolgozik nővérként, mire a nővére közölte, hogy azt meg kell mutatni az orvosnak, így bekísérte a kórházba, a sógora pedig elment a fiáért. Este 20 óra körül találkoztak a nővééréknél, ott megvacsoráztak és hazamentek. Elmondta azt is, hogy május 29-én vissza volt rendelve műtetre, mert a jobb keze kisujjának kézközép csontja eltörött, el is mozdult, amit helyre kellett állítani. Az orvos véleménye szerint az elmozdulás azért következett be, mert használta a kezét és ez által elmozdult a törött részt. Hozzáfűzte, hogy aznap 17 órakor műtötték meg a kezét.

Elmondta, hogy a felesége mindennap felhívta B-t általában háromszor is, ezért furcsának tartotta, hogy szerdán egyáltalán nem telefonált, majd 29-én dél körül telefonált valaki a rendőrségről és kérdezték, hogy tud-e valamit a feleségéről, ekkor tudta meg, hogy eltűnt.

N. J. a büntetőeljárás során 2014. június 18-án tanúként tett vallomásaiban elmondta, hogy emlékezete szerint május 28-án szerdán a délelőtti órákban a M-i Rendőrkapitányságról hívták fel és tájékoztatták arról, hogy a felesége hozzátartozói jelentették a sértett eltűnését. Ekkor tudta meg, hogy a felesége eltűnt. Ezzel kapcsolatban ismét elmondta, hogy a felesége 2014. május 26-án, hétfőn ment a házuk elé. Amikor odaért telefonon felhívta a fiát, jelezte, hogy a közelben van, menjen ki a házból. Ez este 8 és 9 óra között történt valamikor. Ezen alkalommal 5-10 percig beszélgetett a felesége a fiával, majd a felesége távozott, ő pedig nem is beszélt vele.

Elmondta azt is, hogy a felesége elköltözése után a bíróságon keresztül tájékoztatták őt, hogy a sértett fontolóra veszi a visszaköltözést. Ez emlékezete szerint 2012. decemberében volt. Ekkor kérte a saját ügyvédjét, hogy ha van rá lehetőség, akkor ezt akadályozzák meg, de az ügyvédje tájékoztatta, hogy erre nincs jogi lehetőség és ugyanezt a tájékoztatást kapta a jegyzőtől is, amikor a feleségét ki akarta jelenteni a d-i címről.

Ismét beszámolt arról, hogy május 27-én reggel fél 8-kor B-t elindította az iskolába. A délelőtti folyamán csirkéket vágott, amelyeket az édesapja udvarából vitt haza és otthon dolgozta fel. Fél 2 körül megérkezett az iskolából B., együtt ebédeltek, majd a fia közölte, hogy délután 5 körül foci edzésre megy, illetve ő is mondta, hogy neki is van programja. Ezek után fél 5-5 óra körül elindult otthonról, közölte B-sal, hogy M-on lesz, sietni fog haza, de konkrét időpontot nem mondott, hogy mikor érkezik meg. Hozzáfűzte, hogy amikor távozóban volt látta az édesapját,

így szólt neki, hogy figyeljen a B-ra, aki fél 7 körül érkezik haza.

Elmondása szerint délután 5 és fél 6 körül már M-on volt. Először vásárolt vagy a Penny-ben, vagy a városközponti S-Marketben, este 6 órára ezzel végzett, majd ezt követően kapcsolatot létesített egy m-i hölgygel, akitől 20 óra és 20 óra 30 perc között távozott. Nem kívánta azonban ezúttal sem megnevezni ezt a hölgyet, akivel M-on az időt töltötte. A meghallgatása során elmondottakhoz képest nyilatkozatát annyiban egészítette ki, hogy a kérdéses két, két és fél órában találkozott a testvérével F. Cs-val is a lakásán, kb. fél órát volt nála, majd hazament. Ezután B-sal megvacsorázott, és 22-22 óra 30 perc között aludhatott el.

Kijelentette, hogy nem emlékszik már pontosan arra, hogy május 27-én 12 órától lefekvésig kikkel beszélt telefonon. Arra emlékszik, hogy a fiával B-sal beszélt, illetve pizzát is rendelt, valamint a fiával történt beszélgetés után ismerősével B. K-nal is beszélt a szokásos témákról. Hozzáfűzte, hogy emlékezete szerint már otthon volt, amikor ez a beszélgetés zajlott, de arra nem emlékszik, hogy a házban vagy még az udvaron tartózkodott. Fenntartotta azt is, hogy május 26-án hétfőn a délelőtti órákban édesapja udvarában csirke befogás közben megbotlott, ráesett a jobb kezére, melynek következtében a kisujja megsérült.

A vádlott a 2014. július 2-án megtett gyanúsítottai vallomásaiban is egyezően nyilatkozott azzal kapcsolatban, hogy 2014. május 27-én reggel 7 óra 30 perc körül indította fiát az iskolába, utána rendet rakott, majd átment édesapjához csirkét vágni. Elmondása szerint a csirke vágást úgy intézte, hogy mire a fia megérkezik, addigra végezzen. Ezt követően megebédelték, megbeszélték, hogy a fia elmegy foci edzésre, ő pedig M-ra. Átnézték az iskolai dolgokat, majd 16 óra 30 és 17 óra között elindultak otthonról. A fia kerékpárral, ő pedig a gépkocsijával, ami egy sötét Škoda Roomster személygépkocsi. M-ra ment, vásárolt vagy a Penny-ben, vagy az S-Marketben és emlékezete szerint olyan 18 óra körül végezhetett ezekkel a dolgokkal.

A korábbiakhoz képest részletesebb nyilatkozott arról, hogy ezután mit csinált. Elmondta, hogy vett magának egy fagyit a bíróság melletti fagyizóban, majd vallomása szerint ekkor kialakult egy váratlan helyzet, egy alkalmi kapcsolat létesítésére. Állítása szerint fagyit nyalva sétált az autójához, amit a kórház utcájában tett le az ingyenes parkolás miatt. Ekkor egy látásból ismert árus hölgy megállította és ajánlotta portékáit. Eléggé erőszakos volt, de mivel látásból ismerték egymást, séta közben nekiálltak beszélgetni. Elmondása szerint közölte vele, hogy nem kíván vásárolni semmit, de bizonyos dolgokra hajlandó lenne, illetve a hölgy visszakérdezett, hogy ha nem vásárolt, akkor máshoz lenne-e kedve. Hozzáfűzte, hogy nem mondta ki egyértelműen, hogy szexuális aktusra gondol, de a szituáció olyan volt, hogy ez egyértelmű volt számára, illetve egyértelmű volt az is, hogy neki ezért majd fizetnie kell. Miután beleegyezett, beültek az autójába és közölte a hölgygel, hogy a hagyományos szexet nem akarja, inkább orálisan elégítse ki. Hozzáfűzte, hogy hivatkozott a napszakra is, hogy ezért nem jöhet létre hagyományos szex, mert világos van. Ez után egy mellékutcában félrehúzódtak a kocsival, megtörtént az orális szex, majd ezt követően fizetett a hölgynek 1.500,- forintot, aki ezt követően távozott a kocsijából. A hölgygel kapcsolatban elmondta azt is, hogy r. vagy r. származású, batyuzik, M-on szokott vele összefutni, 160-165 cm magas, vékony testalkatú, sötét barna hajú, 30-35 év körüli.

E vallomása szerint ezt követően egyből a nővérehez ment 20 óra körüli időpontban, de ekkorra már a nővére is hívta telefonon, csak ő nem vette fel, mert tudta, hogy rövidesen úgyszólván megérkezik és egyébként vezetett is. Elmondása szerint a nővérénél olyan 20-30 percet töltött, hozzávetőlegesen 20 óra 30 perckor mehetett el tőle, amikor is kocsiba ült és elindult haza. Menet közben vette észre, hogy a telefonján volt nem fogadott hívása, látta, hogy a fia több alkalommal is kereste. Visszahívta a fiát, aki kikérdezte, hogy merre van, mert már nagyon éhes. Mivel a nővéreiktől nem kaptak vacsorát és ő sem főzött aznap estére, megegyeztek abban, hogy pizzát rendel, de a rendelés nem jött össze, mert a D-i pizzériában közölték, hogy a konyhájuk már zárva van. Elmondta azt is hogy 20 óra 47 körül telefonált a pizzásokhoz, ezt azért tudta, mert ránézett a telefonja órájára, ugyanis 21 óráig lehet pizzát rendelni. Utána egyenesen hazament. 21 óra és 21 óra 45 között ért haza, ezután megvacsoráztak, megfürödtek, lefeküdtek és elaludtak.

E vallomásában arról is beszámolt, hogy éjjel magasságában felkelt, a füstölőt elindította és olyan 2 óra 30 perc körül már újra bent volt a lakásban, lezuhanyzott és lefeküdt a kislány mellé.

N. J. vádlott ezt követően az eljárás későbbi szakaszában, így a megismételt bírósági eljárásban sem tett már összefüggő, érdemi vallomást és kérdésekre sem válaszolt. Egyetlen érdemi nyilatkozata az 1. számú tanú vallomására tett észrevétele volt. Ez az észrevétel azonban az egyik kiinduló pontja lett a tényállás megállapításának. Minden egyéb bizonyítékot megelőzve kell elemezni az 1. számú különösen védett tanú vallomását, illetve a vádlott erre tett nyilatkozatát. Az 1. számú különösen védett tanú egyértelműen, határozottan, következetesen nem csak a nyomozás során, hanem a bíróság előtt is állította, hogy N. J-t látta 2014. május 29-én a déli órákban D-i határában a Zs-réten, ahol az 1-1,5 m magas fűben sétálva egy zsákot maga előtt, mellmagasságban tartva valamit kiszórt. Nagyon fontos mindenképp megjegyezni, hogy a bíróság teljes mértékben elfogadta a tanú vallomását. A tanú rendkívül következetes volt. A kihallgatása során semmi kétséget nem hagyott a bíróságban afelől, hogy valóban N. J-t látta a D. réten az említett körülmények között. N. J. erre a 100%-osan biztosra értékelt tanúvallomásra úgy nyilatkozott, hogy ez nem lehetséges, ő nem volt ott, őt nem láthatta a tanú. Ez azért fontos bizonyíték, mert N. J. teljesen egyértelműen egy olyan dologra mondta azt, hogy az nem történhetett meg, ami a bíróság számára 100%-osan biztos, hogy úgy volt, vagyis 100%-osan biztos, hogy ő volt a D. réten a már említett időben. N. J. tehát egy olyan körülményre nem mondott igazat, ami egyébként egyértelműen bebizonyosodott. Hogy miért nem mondott igazat, ezt kellett a bíróságnak többek között a bizonyítási eljárás során, illetve abból következően vizsgálni. Ez az egyik kiindulópont tehát a vádlott vallomásainak vizsgálata során, a másik kiindulópont pedig a vádlott arra vonatkozó nyilatkozata, hogy hol volt és mit csinált 2014. május 27-én az esti órákban. Az eljárás során tett nyilatkozatainak egybevetése alapján egyrészt megállapítható, hogy a 2014. május 27-én 18 óra és 21 óra közötti időszakra vonatkozó alibivel kapcsolatos előadásai nem teljes mértékben következetesek.

A meghallgatása során ugyanis nem említette, hogy aznap este járt a nővérénél, csak annyit mondott, hogy egy általa megnevezni nem kívánt nőismerősével volt. Tanúkihallgatása során már azt közölte, hogy ez alatt kapcsolatot létesített egy m-i hölgygel, és a kérdéses két-két és fél órában találkozott a testvérével F. Cs-val is a lakásán, ahol kb. félórát tartózkodott. A gyanúsítotti

vallomásában pedig már még ennél is részletesebben nyilatkozott. Ekkor elmondta, hogy M-on egy mellékutcában a gépkocsijában szexuális kapcsolatot létesített egy - az általa közölt adatok alapján beazonosíthatatlan - utcai árus hölgygel, majd ezt követően egyből a nővérehez ment 20 óra körüli időpontban, ahol olyan 20-30 percet töltött és hozzávetőlegesen 20 óra 30 perckor ment el tőle.

Ezek alapján az feltételezhető, hogy önmagában a vádlotti előadások alapján nem tisztázható az, hogy hol tartózkodott N. J. vádlott akkor, amikor felesége, N-né K. J. eltűnt. Ugyanakkor ezen vádlotti vallomásokat egybevetve F. Cs. vallomásával, illetve az igazságügyi távközlési szakértői véleménnyel, már más megállapításra lehet jutni.

Az igazságügyi távközlési szakértői vélemény szerint N. J. vádlott 20/... hívószámú mobiltelefonja 18 óra 39 perc 8 másodperckor a Magyar Telekom által üzemeltetett mobilhálózat M., F. K. utca ... szám alatti bázisállomás MOVAR1R_1 jelű cellájára, 19 óra 37 perc 53 másodperckor, 20 óra 7 perc 58 másodperckor, 20 óra 36 perc 36 másodperckor, 20 óra 37 perc 24 másodperckor, 20 óra 39 perc 43 másodperckor, 20 óra 39 perc 57 másodperckor és 20 óra 46 perc 27 másodperckor a Magyar Telekom által üzemeltetett mobilhálózat M., F. K. utca ... szám alatti bázisállomás MOVAR1R_3 jelű cellájára jelentkezett fel, ami a szakértői vélemény szerint azt jelenti, hogy az ekkor kezdeményezett, illetve érkezett hívások kezdetének időpontjában a mobiltelefon és - mivel adat arra nem merült fel, hogy a vádlott a telefonját másnak adta volna oda - a vádlott is e cellák területén volt. A szakvélemény alapján megállapítható az is, hogy N-né K. J. munkahelye a M., H. utca ... számú ház is e cella területén van. Ekként tehát megállapítható, hogy a vádlott N-né K. J. eltűnésekor a felesége közelében tartózkodott.

Az ügyben készült, a vádlott híváslistáját elemző rendőri jelentés alapján megállapítható az is, hogy ebben az időszakban 18 óra 39 perc 8 másodperckor a testvére F. Cs., 19 óra 37 perc 53 másodperckor a fia N. B., 20 óra 7 perc 58 másodperckor ismét a testvére F. Cs., 20 óra 36 perc 36 másodperckor, 20 óra 37 perc 24 másodperckor, 20 óra 39 perc 43 másodperckor pedig újra a fia N. B. hívta telefonon a vádlottat, amely hívásokat a vádlott nem fogadta, a telefont nem vette fel.

Ezen adatokat és bizonyítékokat összevetve a vádlotti vallomásokkal, illetve F. Cs. vallomásaival megállapítható, hogy mind a vádlott vallomásain belül, mind a vádlott vallomása és F. Cs. vallomása között olyan ellentmondások merültek fel, amelyekre észszerű magyarázatot a vádlott nem adott, illetve amelyek alapján megállapítható az, hogy F. Cs. vallomása nem fogadható el. Melyek ezek?

N. J-t tanúként hallgatták 2014. június 18-án a Gy-M-S Megyei Rendőr-főkapitányságon. Már ekkor is elmondta ebben a tanúként tett vallomásában, hogy fél 5-5 óra körül indult el otthonról, majd ezt követően M-on a Penny-ben, vagy S-Marketben vásárolt, kb. 6 órára végzett ezzel a vásárlással, amikor is kapcsolatot létesített egy m-i hölgygel, de ennek a hölgynek a kilétét nem kívánta felfedni. Elmondta azt is, hogy a kérdéses két és fél órában találkozott a testvérével F. Cs-val is, a lakásán volt kb. fél órát volt nála, majd hazament. Elmondta a vallomásában, hogy május 27-én este hívta őt a fia B. azzal, hogy pizzát szeretne enni. Ekkor felhívta a D. pizzériát,

hogy rendeljen pizzát, de már nem vették fel a rendelését arra hivatkozva, hogy zárva van a konyha. A későbbi gyanúsított kihallgatása során 2014. július 2. napján fenntartotta a tanúként elmondottakat. Azt, hogy mikor ment M-ra, illetve, hogy ott hol vásárolt azt ugyanúgy mondta el, de ekkor már elmondta azt is, hogy fagyit vásárolt, majd egy váratlan helyzet alakult ki, egy alkalmi kapcsolat létesítésére volt lehetősége. Miután szexuális aktust létesített az alkalmi ismerősével, utána ment a nővéréhez 20 óra körüli időpontban, majd 20 óra 30 perc körül ment el tőle. Ekkor is elmondta, hogy beszélt telefonon a fiával B-sal, aki azt kérdezte tőle, hogy merre van, mert már nagyon éhes. Ekkor is elmondta, hogy nem tudott már pizzát rendelni, hazaindult és 21 óra, 21 óra 45 között ért haza. Ezen vallomásaiban már azt is elmondta, hogy éjszaka beindította a füstölőt, korábbi tanúként tett vallomására hivatkozva azt állította, hogy akkor nem tulajdonított ennek jelentőséget, azért nem említette azt meg. Elmondta azt is a vallomásaiban, hogy azért nem mondja el például azt sem, hogy ki volt az a hölgy, akivel kapcsolatot létesített, mert nem szeretné, ha a felesége ezt felhasználná ellene a bontóperben, illetve a gyermekelhelyezési perben. Ugyanakkor elmondta azt is, hogy a hazaérkezésének időpontjára azért nyilatkozott másképp első alkalommal, mert jobb színben próbálta magát feltüntetni abban a vonatkozásban, hogy nem akarta elmondani, hogy a gyermekét egyedül nevelő apa 21 óra 45 perckor ér haza és csak ekkor ad vacsorát a gyermekének. Elmondta azt is, hogy a nővérét nem akarta az eltűnési ügybe belekeverni. Azt is elmondta, hogy azért nem fogadta fia hívását 2014. május 27-én 20 óra 30 és 20 óra 39 perc között, mert a gépkocsiban hagyta a telefonját, amikor a nővérénél tartózkodott.

A vádlott magyarázatot próbált adni arra, hogy hogyan lehet az, hogy a F. Cs. a vallomásaiban megemlítette, hogy pizzát akart rendelni a fiának, ugyanis véleménye szerint ez életszerű lehetett, hogy ezt tudta a F. Cs., ugyanis ő nem főzött, így a nővérenek említette, hogy valószínű pizzát fog rendelni B-nak. Mivel erre nem mondta, hogy ő ad ételt, mert van felesleges étele, ezért ebből megtudta, hogy ilyen nincs és ez után történt a B. hívása, amiben örült a pizza rendelésének. A korábbi vallomásaiban azonban egyértelműen másképp adta elő ezt a történetet, annak éppen az volt a lényege, hogy a fia említette meg neki, hogy éhes és szeretne pizzát enni, nem arról volt szó, hogy ő eleve ezt már eltervezte. Ezt egyébként megerősítette a vádlotti vallomásaiban is, így az általa adott magyarázat arra, hogy miért mondhatta azt a nővére, hogy ő említette neki, hogy pizzát akar rendelni, nem fogadható el. Nagyon fontos körülmény az is, hogy a vádlott nem tudott válaszolni arra a kérdésre, hogy hogyan lehet az, hogy 2014. május 27-én 20 óra körül a M. H. utcát lefedő bázisállomás közelében tartózkodott a telefonja, amely pedig a felesége munkahelye. Nem tudott válaszolni már arra sem a nyomozás során a vádlott, hogy hogy lehetséges, hogy az ő telefonja, illetve felesége K. J. telefonja is egy irányba mozgott 2014. május 27-én 20 óra és 22 óra 15 perc közötti időben. Visszatérve F. Cs. vallomására, mely szerint nála tartózkodott a vádlott kb. 20 óra és 20 óra 30 perc közötti időben, szükséges ezt a vallomást összevetni nem csak a vádlott vallomásával, hanem a hívásinformációkkal, illetve a szakértői véleménnyel is. Az biztos, hogy 19 óra 56 perckor elment az utolsó betege is a sértettnek, erre vonatkozóan K. L. tanú vallomása rendelkezésre áll, aki elmondta, hogy amikor elment J-től, akkor az udvarban más autót nem látott a J-n kívül, csak a sajátját. Ekkor eltávozott. A másik fix időpont, hogy 20 óra 4 perckor K. J. beriasztotta a riasztó rendszert a munkahelyén. Megállapítható a fentiek alapján, tehát szakértői vélemény, illetve hívásinformációk alapján, hogy 18 óra 39 perctől a vádlott nem fogadott telefonokat, 20 óra 39 percig. Viszont e között a

két időpont között 7 hívása volt a fiától, 2 pedig F. Cs-tól. Attól a F. Cs-tól, akinél az alibije szerint tartózkodott 20 órát követően. Amikor az igazságügyi mérnök szakértőt a tárgyaláson a bíróság meghallgatta a kérdés az volt, hogy lehetett-e F. Cs-nál a vádlott telefonja a hívás időpontjában. A válasz az volt, hogy nem lehetett F. Cs-nál, mert nem abban a cellában tartózkodott. A vádlott erre nem tudott magyarázatot adni korábban sem, amikor ugyanezre a kérdésre a nyomozás során nem adott egyértelmű magyarázatot és választ. Nyilvánvaló, hogy ha lent parkol a háznál, ahol F. Cs. lakik a vádlott és a telefonját ott hagyja, akkor ez még ugyanez a cella, mint ahol a F. Cs. lakik, tehát nem jelentkezhetett be a telefonja más cellára, mint ahol tartózkodott volna az elmondása és F. Cs. vallomása szerint. Ugyanakkor ebben az időszakban, illetve időpontban a telefonja abban a cellában tartózkodott, amely cella területén a felesége munkahelye is volt. A vádlott és F. Cs. is azt állította, hogy a vádlott 20 órát követően érkezett a testvérehez, és kb. fél órát volt nála, majd hazaindult. Azonban 20 óra 39 perckor a vádlott telefonja ismét abban a cellában volt, ahol fél órával korábban (20 óra 07 perckor), mégpedig abban a cellában, ahol a felesége munkahelye is volt, nem pedig abban, ahol a testvére lakása. Ha a vádlott a testvérétől 20 óra 30 perc körüli időben hazaindult, akkor hogyan lehetett a telefonja abban a cellában, ami ellenkező irányban van attól az útvonaltól, amely D. felé vezet. Semmi értelme nem lett volna az ellenkező irányba menni, és a vádlott egyetlen vallomásában sem adott magyarázatot arra, hogy a telefonja miért volt egy olyan cellában 20 óra 30 percet követően, amely ellenkező irányban van D-től. Ez alapján csak az a következtetés vonható le, hogy a vádlott nem volt a testvérénél 2014. május 27-én az esti órákban.

Így tehát a bíróság F. Cs. vallomását egyértelműen elvetette arra vonatkozóan, hogy az alibit biztosított a vádlott részére. A szakértői véleményben tehát egyértelműen rögzítésre került, hogy a rendkérézésre álló hívások időpontjában a vádlott telefonja nem volt abban a körzetben, ahol F. Cs. lakott. Az sem lehetett, hogy a vádlott fent van a lakásban a kocsi pedig ott, mert a mobiltelefon akkor is a környezetében lett volna. Ki van tehát zárva, hogy ott lett volna a hívások időpontjában. A vádlott elmondása szerint még egy fontos dolog ezzel kapcsolatban, hogy maga F. Cs. hívja fel 20 óra 07 perckor a vádlottat. Mikor az a kérdés merült fel, hogy miért hívta 20 óra 07 perckor, ha elmondása szerint akkor nála volt, akkor hirtelen módosított a vallomásán F. Cs. és azt mondta, lehet, hogy utána jött pár percre és akkor utána történt ez az egész. De ez sem lehetett, mert a cellainformáció szerint nem lehetett a telefon abban a körzetben, ahol a tanú lakik. Másik nagyon fontos tény, hogy a vádlott fia 5-ször hívta a vádlottat 20 óra 33 és 20 óra 39 perc között, mire a vádlott visszahívta. A vádlott telefonja ebben az időpontban is, tehát 20 óra 39 perckor ugyanabban a mosonmagyaróvári cellában van, ahol 18 óra 39 perckor, illetve 20 óra 07 perckor. Az adatok tehát cáfolják mind F. Cs., mint pedig a vádlott vallomását.

Az tehát a fentiek alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott 2014. május 27-én 20 óra és 21 óra közötti időben M-on olyan cellában tartózkodott, ahol a sértett munkahelye megtalálható volt. Ez egyértelmű, hiszen semmiféle adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy a vádlott telefonja máshol volt, mint a vádlott, egy kivétellel, mely szerint a vádlott azt állította, hogy F. Cs-nál tartózkodása ideje alatt az autóban hagyta. Ez azonban a fentiek alapján nem lehetséges, hiszen a fentiek alapján ezt a vallomást és F. Cs. vallomását, amely ezt megerősítette volna, a bíróság elvetette, így ennek nincs jelentősége azon megállapítással kapcsolatban, hogy a vádlott mindvégig ugyanott volt, mint ahol a telefonja (a

telefonja pedig a sértett munkahelye szerinti cellában, vagyis a vádlott is ebben a cellában tartózkodott, a sértett munkahelye közelében).

Itt mindjárt meg kell említeni egy másik bizonyítékot is, mégpedig dr. T. J. vallomását. T. J. visszament az általa üzemeltetett rendelőbe azért, hogy onnan elvigye a felesége pulóverét és ekkor látott egy idegen autót az udvaron. A bíróság helyszíni tárgyalást, illetve bizonyítási kísérletet tartott, amelynek célja éppen az volt, hogy dr. T. J. felismeri-e a vádlott autóját, az az autó volt-e, amit ő látott, vagy másik, illetve hogyan helyezkedett el ez az idegen autó a sértett autójához képest. T. J. elmondása alapján állította be akkor a bíróság a helyszíni tárgyaláson és bizonyítási kísérleten a vádlott autóját, a T. J. pedig ugyanúgy végigjárta azt az útvonalat, mint amit 2014. május 27-én. Az mindenképpen megállapítható, hogy T. J. nem ismerte fel 100%-os bizonyossággal ezt az autót, amely a vádlott gépkocsija úgy, hogy azt mondta volna, hogy ez a gépkocsi volt a helyszínen akkor, amikor ő 2014. május 27-én az esti órákban oda visszament. De ugyanakkor az a leírás, amit ő elmondott, az ráillik erre az autóra, tehát dr. T. J. nem cáfolta a vallomásával azt, hogy lehetett a vádlott autója a helyszínen. A F. Cs. és a vádlott vallomását is egybevetve ezzel a vallomással, mivel azokat a bíróság nem fogadta el, így T. J. vallomása még akkor is azt támasztja alá, hogy a vádlott a helyszínen volt, hogyha nem ismerte fel 100%-ban az autót, csak mivel a vádlott olyan tényekre tesz nem valós vallomást és azt egy másik tanú próbálja megerősíteni, amelyekre egyértelműen megállapítható, hogy úgy történt (vagyis a vádlott telefonja és a vádlott is a sértett munkahelye környékén tartózkodott), a vádlott vallomása az egyéb körülmények tekintetében sem fogadható el ezen estére vonatkozóan, pontosabban arra vonatkozóan, hogy ő hol volt 20 óra és 21 óra között. Dr. T. J. elmondta, hogy neki rossz a szeme, szemüveges, de nem hordja a szemüvegét, igazából hiúságból. Ezt a felesége is megerősítette. Azt is elmondta dr. T. J., hogy abban a szürkületben, amikor a bíróság is megtekintette az autót, azon fényviszonyok között csak azt tudta elmondani, hogy doboz formájú volt az autó, fekete tetősínre emlékezett, a színét hol szürkének, hol világosnak, hol fehérnek mondta. Amikor a bíróság is jelen volt a helyszínen egyértelműen megállapítható volt, hogy a lemenő nap sugaraiban nem lehetett pontosan megmondani az autó színét, de az mindenképpen megállapítható volt, hogy egy viszonylag világos autóról van szó. Mivel az egyéb bizonyítékokkal, a fent megjelöltekkel összevetve dr. T. J. vallomását („ilyen volt, nem zárom ki, nem mondom, hogy ez volt, de nem zárom ki, hogy ez lehetett”) már ez alapján is azt állapította meg a bíróság, hogy a vádlott gépkocsija volt a helyszínen. További bizonyítékokkal is egybe kellett vetni a fentieket és azok alapján is megállapítható, hogy a vádlott vallomása nem fogadható el. Ugyanakkor megállapítható az is, hogy a vádlott autójának sötétített üvegei a lépcső felé néztek dr. T. J. vallomása alapján), de semmivel nem bizonyított az, hogy a vádlott célzatosan állt így meg a gépkocsijával, hiszen erre vonatkozóan nem áll rendelkezésre semmilyen bizonyíték.

A már említett informatikai szakértői vélemény a vádlott, illetve sértett telefonjára - ahogyan azt a bíróság a korábbiakban jelezte - nem csak a M-ron való tartózkodás, hanem az azt követő mozzanatokra is rávilágított.

A másik pont, amivel kapcsolatosan semmiképp nem fogadható el a vádlott vallomása, a 2014. május 29-én történetekkel kapcsolatos. A bíróság a bírói szakban is meghallgatta az 1. számú

különösen védett tanút. Az 1. számú különösen védett tanú fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, azt lényegében megerősítette. Ennek a vallomásnak az egyik legfontosabb eleme az volt, hogy az 1. számú különösen védett tanú teljesen biztos volt abban, hogy a vádlottat látta 2014. május 29-én a déli órákban a D. réten, amikor a vádlott egy zsákot emelt meg a kezével és abból valamit kiszórt. Erre vonatkozóan a tanú több alkalommal is elmondta, hogy mennyire biztos abban, hogy N. J-t látta, semmi kétsége nem volt arra vonatkozóan, hogy ő volt, akit ott látott, és így összességében a bíróságnak sem maradt kétsége afelől, hogy az 1. számú különösen védett tanú valóban N. J-t látta 2014. május 29-én. Miért van ennek jelentősége? N. J. még akkor is tagadta azt, hogy ő ott jelen lett volna, amikor a bíróság felolvasta az 1. számú különösen védett tanú bírói szakban tett vallomásáról készült jegyzőkönyv kivonatát. N. J. tehát olyan körülményt, olyan tényt tagadott, amely a bíróság álláspontja szerint 100%-ig bebizonyosodott. Nincs a bíróság kétsége afelől, hogy az 1. számú különösen védett tanú N. J-t látta a D. réten. Kérdésként tehát csak az merült fel, hogy N. J. miért tagadja ilyen következetesen és ennyire egyértelműen ezt a tényt, ugyanis az, hogy tagadja, mindenképpen következtetés levonására ad lehetőséget. Mivel olyan tényt tagad, amely 100%-osan bebizonyosodott, ebből csak az a következtetés vonható le, hogy N. J. nem szeretné, ha a tényállás része lenne az, hogy ő egy zsákból, valamit kiszórt a D. réten, ennek pedig csak az lehet az oka, hogy nem valami füvet, vagy bármi más teljesen irreleváns, vagy semleges dolgot szórt ki abból a zsákból, hanem azokat a maradványokat, amelyeket később a rendőrség a D. réten megtalált, majd a szakértő beazonosította, mint az eltűnt N-né K. J. maradványait. Semmilyen más oka nem lehetett N. J-nak ezen tény tagadására. Ha ugyanis nem ez miatt lett volna ott a D. réten, akkor ezt elmondhatta volna, pl. hogy „igen, lehet, hogy látott engem ez a személy, azonban én csak füvet szórtam ki”, vagy bármi mást állíthatott volna, de N. J. nem ezt tette. Ő egy 100%-osan bebizonyított tényt tagadott. A bíróság álláspontja szerint ez, illetve a már fentebb elemzett m-i tartózkodás a kiindulópontja a vádlott vallomásainak elemzéséhez és ezen elemzéseket kell összevetni a további bizonyítékokkal is. Kiindulópont tehát az, hogy N. J. nem mondott igazat akkor, amikor a m-i tartózkodásával kapcsolatos dolgokról beszélt, illetve nem mondott igazat akkor, amikor azt állította, hogy ő nem volt a D. réten 2014. május 29-én a déli órákban. Ezen két kiindulópontokhoz képest kell tehát a további vallomások, illetve bizonyítékokat elemezni, amelyekből a későbbi következtetések vonhatók le.

Meghallgatta a bíróság az eltűnt sértett testvérét K. Sz-t. K. Sz. fenntartotta a korábbi vallomásait. A vallomását pontosan azzal kezdte, hogy amiket ő korábban elmondott, azokat továbbra is fenntartja, amit esetleg a mostani vallomásában nem mond pontosan, az a memóriájának a számlájára írható. K. Sz. elmondta, hogy hogyan tett bejelentést 2019. május 29-én e-mailban a Gy-i Rendőrkapitányságon a testvére eltűnéséről. A bejelentésben előadta, hogy húga gyógytornásként dolgozott M. a H. utca ... szám alatti rendelőben és az autója kedd este óta nem mozdult el onnét. Leírta azt is, hogy mivel a testvére válófélben van, ezért a D., H. utca ... szám alatt lévő otthonából a férje agressziója miatt elköltözött Gy-be a T. utca ... szám alá. Kifejtette, hogy az előző este rendőrökkel volt kint ezen a címen, de otthon sem találták, a telefonja pedig ki van kapcsolva. Hozzáfűzte azt is, hogy édesanyja hétfő este fél 11 óra tájban beszélt vele utoljára. Előadta azt is, hogy ő személy szerint előző este kapott információt édesanyjától, miszerint szerda délelőtt óta próbálja hívni a testvérét és nem éri el. Ekkor autóba ült és elment a rendelőbe, ahol dolgozik a testvére, az autója ott állt, a rendelő pedig zárva volt.

Elmondta azt is, hogy május 29-én reggel tudta meg a P-től, hogy a riasztó a szerdai nap folyamán nem volt kikapcsolva, azaz nem lépett be az ajtón. Tudomása szerint az utolsó személyes találkozója a húgának az unokatestvérükkel Péntek A-tel volt, aki kedden 13 óra körüli időben volt nála a rendelőben, viszont szerdán többen is jelezték a betegek közül, hogy nem volt ott a megbeszélt időpontban és nem is értesítette őket arról, hogy nem megy. Előadta azt is, hogy a lánya elmondása alapján kedd este 10 óra körül még kicsengett az édesanyja telefonja, de nem vette fel.

Ezt követően tehát K. Sz. 2014. május 29-én 11 óra 40-kor tett bejelentést a M-i Rendőrkapitányságon N-né K. J. eltűnésével kapcsolatban. Ebben előadta, hogy tudomása szerint a sértett 2014. május 27-én 20 óra 05 perckor zárta be a H. J. utca ... szám alatt található általa bérelt helyiséget és azóta sem jelentkezett ott. Hozzáfűzte, hogy az időpontot onnan tudja, hogy az ingatlanba riasztó van szerelve, melyet a P. nevű biztonsági cég kezel és ők ezt az időpontot adták meg. Elmondta azt is, hogy dr. T. J., aki szintén ismeri a riasztó kódját és kulcsa is van a helyiséghez, szintén ezen a címen praktizál. Vele együtt közösen ellenőrizte az ingatlant, de ott a testvérét nem találta meg és testvére iratai és táskája sem voltak az említett helyen. Hozzáfűzte azonban, hogy a testvére által használt Renault Clio típusú jármű most is az ingatlan előtt áll, a pótkulccsal kipróbálta, az működőképes. Elmondta továbbá, hogy testvére Gy-ben, a T. utca ... szám alatt lakik, a munkahelye és a lakhelye között naponta autóval jár. A lakást édesanyjával és a rendőrökkel együtt ellenőrizte, de a testvére nem volt a lakásban. Hozzáfűzte, hogy a facebook-on is ellenőrizte testvére profilját, azon az utolsó módosítás 2014. május 26-án 20 óra 50 perckor volt, azóta az oldalra nem lépett fel. Kifejtette, hogy nincs tudomása arról, hogy testvérének mentális, vagy bármilyen betegsége lett volna és biztos abban is, hogy rendszeresen gyógyszert nem szedett, nem tud olyan körülményről sem, ami miatt esetleg szándékában állt volna magánban kárt tenni. Előadta azt is, hogy testvére válófélben van, a férje N. J., de ő nem beszélt vele a testvére eltűnéséről és tudomása szerint az édesanyja sem. Előadta azt is, hogy unokatestvérük P. A. 2014. május 27-én 13 óra körüli időben találkozott utoljára a testvérével a M., H. utca ... szám alatt. A bejelentés előtt édesanyjától tudta meg, hogy a testvére a ruhatárából hiányzó darabok alapján vélhetően egy barna pulóvert, egy farmert és egy fekete cipőt viselhetett. Hozzáfűzte, hogy a testvére ügyvédjével dr. B. I-nal is beszélt, hogy Juditról érdeklődjön, közlése szerint a sértett május 29-én, 9 óra 30 perckor találkozott volna vele, azonban nem jelent meg a találkozón.

K. Sz. tehát nem volt M-on a helyszínen, amikor a testvére elhagyta az esti órákban a munkahelyét. Így ő sem szemtanú nem volt, sem egyéb más módon nem volt közvetlen tanúja az eseményeknek. Ugyanakkor az ő bejelentése alapján indult meg a testvérének a keresése és ez alapján keletkeztek új bizonyítékok az ügyben.

Meghallgatta a bíróság (és a fentiekben nagyrészt már értékelte is a vallomást) dr. T. J-t, akit egyébként már a körözési eljárás során is meghallgattak. Ekkor elmondta, hogy M., a H. utca ... szám alatti épületben több rendelő is ki van alakítva, ezek közül bérelt egyet N-né K. J., akivel 2014. május 27-én kedden, 13 óra körüli időben találkozott utoljára. Elmondta, hogy a kérdéses napon 18 óra 53 perckor riasztotta be a rendelőjét, majd hazament. Azonban később, 20 óra 58 perckor visszatért oda, mert visszament a felesége pulóveréért. Hozzáfűzte, hogy az időpontokat

a P. Biztonsági cégtől kérte meg, ahova a rendelő be van kötve, az idő elvileg pontos, ugyanis ezt mondta a diszpécser. Ezzel kapcsolatban elmondta azt is, hogy 20 óra 58 perckor riasztotta ki a rendelőt, magához vette a felesége pulóverét, majd pár másodperc múlva vissza is riasztott. Elmondása szerint ekkor a J. autója a rendelő udvarán állt, illetve egy másik gépkocsi is ott volt. Feltűnt neki, hogy ez az autó ferdén parkolt be, rátolatott a J. autójára. Egyébként semmi rosszra nem gondolt, ezért nem is figyelte meg a gépkocsit, a közelben nem látott senkit, azt hitte, hogy a sértett dolgozik. A rendelőjét sem nézte meg, arra sem emlékszik, hogy fény szűrődött volna ki onnan, emlékezete szerint nem is volt felkapcsolva a villany, számára csak a gépkocsi parkolása volt furcsa. Elmondta ekkor, hogy ez a gépkocsi egy kombi típusú autó volt, színét tekintve fehérre emlékszik, rendszámra, más ismertető jelre nem emlékezett. A korábban elmondottakat dr. T. J. a tárgyaláson megerősítette. Ekkor sem tudott azonban nyilatkozni pontosan arról, hogy milyen gépkocsit látott, sem a típusát, sem a színét nem tudta megmondani, illetve a rendszámát sem. A bíróság helyszíni tárgyalást tartott a M., H. utca ... szám alatti rendelőnél, illetve egy bizonyítási kísérletet is lefolytatott. Ennek a bizonyítási kísérletnek a célja az volt, hogy dr. T. J. valóban úgy láthatta-e ezt a autót, ahogyan azt elmondta, illetve nem titkolt célja volt ennek a bizonyítási kísérletnek az, hogy a vádlott gépkocsijával oda állt a bíróság abba a helyzetbe, ahogy T. J. elmondása szerint az idegen gépkocsit látta, T. J. végig járta azt az útvonalat ugyanabban az időpontban, mint a vádbeli napon és ugyanazt tette, mint akkor és így megvizsgálta a bíróság azt, hogy a tanú miként ismerte fel ezt a gépkocsit. Elmondása szerint lehetett-e ez a gépkocsi az, amelyik az udvaron akkor az elkövetés idején állt, vagy esetleg konkrétan ez volt-e az? Dr. T. J. nem ismerte fel 100%-os pontossággal és bizonyossággal a vádlott gépkocsiját, mint azt a gépkocsit, ami a vádbeli napon a helyszínen volt, ugyanakkor nem zárta ki, hogy ez a gépkocsi az lehetett, a színére is hasonlóképpen emlékezett, emlékezett a tetősínre, illetve a nagy lámpákra, amelyek egyébként eléggé jellegzetesek voltak, de azt nem állította ezen meghallgatáskor és a későbbiek folyamán sem, hogy ez a gépkocsi az a gépkocsi volt, amelyik a vádbeli napon a helyszínen tartózkodott. Újból meghallgatta a bíróság dr. T. J. a helyszíni kihallgatás, illetve bizonyítási kísérlet után, ugyanis felmerült az az állítás, hogy valójában dr. T. J. szemüveges, de ezt nem hordja, csak vezetéskor. Elmondta dr. T. J., hogy valóban ebben az esetben sem volt rajta a szemüveg, így egészen pontosan tényleg nem láthatta azt, hogy milyen autó volt az, amelyik a sértett autója mellett, mögött megállt. Ugyanakkor egyértelműen megállapítható, hogy dr. T. J. vallomása alapján nem lehet kizárni azt, hogy a vádlott a helyszínen volt és a már fent kifejtettek szerint, mivel F. Cs. vallomását a bíróság nem fogadta el, illetve megállapítható volt, hogy a m-i tartózkodásra nézve N. J. nem mondott teljes egészében igazat, így egyértelműen megállapítható volt, hogy csakis az ő gépkocsija állhatott akkor az udvaron, amivel nyilvánvalóan N. J. volt jelen. Azért volt mindez megállapítható, mert mi másért mondott volna olyan dolgot N. J., ami nem volt igaz, ha csak nem azért, mert ezt a dolgot kellett elfednie, hogy ő akkor a helyszínen jelen volt. Ezen kívül semmi más okból nem mondhatott volna valótlan állításokat N. J..

N. M., dr. T. J. felesége megerősítette dr. T. J. vallomását. Ő is elmondta, hogy amikor K. J. eltűnt, azon az estén megkérte a férjét, hogy menjen vissza a rendelőbe, mert egy pulóvere ott maradt és másnap vizsgálni szeretett volna menni abban a pulóverben. Elmondta N. M., hogy a férje valóban elment ezért a pulóverért és amikor hazament azt mondta, hogy két autó áll a parkolóban a J. és egy másik. Furcsának találta, hogy be van riasztva a J. része, de ezen kívül

többet erről nem beszéltek. Elmondta N. M., hogy egyébként mindig a lépcső mellett szokott állni a K. J. autója, egy kicsit hátrafelé, mert a lépcsőfeljáró és a garázs között van egy rész, ahol van a bicikli tároló, illetve ott lett kijelölve a mozgássérült parkoló. Az ő autójuk egy nagyobb méretű autó, az állt a garázs előtt, ő mindig kicsit hátrább állt, hogy a nagyobb autóval könnyebben lehessen mozogni. J. autója kisebb volt, így íratlan szabály volt, hogy ő parkol a lépcső mellett, a T. J. pedig a garázs előtt. Elmondta azt is N. M., hogy másnap az tűnt fel neki, hogy nem tud a szokásos módon kiállni, kétszer kellett módosítani, nem tudott úgy kanyarodni, ahogy szokott, ugyanis a K. J. autója előrébb állt, közelebb a garázshoz. Nyilvánvaló, hogy N. M. vallomását sem lehet olyan közvetlen bizonyítékként értékelni, amelynek segítségével megállapítható, hogy mi történt N-né K. J-tal akkor, amikor a vádbeli napon este elhagyta a rendelőjét, azonban a férje vallomását megerősítette, illetve nem cáfolta azt.

Nagyon fontos tanú volt B. K. is, akit meghallgatott a bíróság. Ő szintén fenntartotta a korábban elmondottakat, illetve a tárgyaláson is elmondta, hogy a kérdéses napon, 2014. május 27-én nem találkozott N. J.-sal. Előtte már tartották a kapcsolatot elsősorban telefonon, majd 4-5 alkalommal találkoztak is, ugyanis egy internetes társskereső oldalon ismerkedtek meg. Elmondta, hogy este 9 óra után hívta őt a vádlott, elmondta, hogy dolga volt, azért hívta ilyen későn, nem is beszéltek sokat, talán 4-5 percet. Mondta, hogy a gyermeke várja haza, le is teszi a telefont. Elmondta a tanú, hogy máskor is beszéltek ilyen késői időpontban, de akkor már otthonról hívta őt, ezen esetben viszont nem.

A cellainformációkból, illetve egyéb beszélgetésekből megállapítható, hogy a vádlott 21 óra 19 perckor kezdeményezte a hívást, kb. 5 perces beszélgetés volt, illetve úgy tette le a telefont N. J. és B. K., hogy a vádlott azt mondta, itt van a kapuban, hazaért. Tehát nyilvánvaló, hogy 21 órától 21 óra 25 percig bezárólag ért a vádlott M-ről D-re. Ezzel kapcsolatosan nem csak annak van jelentősége, hogy beszélt B. K.-nal a vádlott, illetve, hogy mikor beszélt vele, hanem annak is van jelentősége, hogy amikor 21 óra 19 perckor a vádlott felhívta B. K.-t, ez előtt 46 másodperccel a sértett telefonjára is érkezett egy hívás. Megállapítható a mobilinformációkból, hogy a két telefon ugyanabban a cellában tartózkodott, ugyanabban a közös lefedettséggű cellában, ahol a vádlott lakóhelye is van, vagyis teljesen egyértelműen megállapítható, hogy a sértett telefonja együtt mozgott a vádlott telefonjával. Természetesen sem a szakértő, sem más nem állította a cellainformációk alapján, hogy a sértett is együtt mozgott a vádlottal ebben az esetben, hiszen ez a mobilinformációkból még nem vonható le egyértelmű következtetésként, ugyanis a cellainformációkból a mobiltelefon helyzete állapítható meg. A fent kifejtettek alapján ugyanakkor a bíróság levonta azt a következtetést, hogy valamilyen módon a sértett is ekkor együtt mozgott a telefonjával, ott kellett, hogy legyen D-n, ugyanis a vádlott a már kifejtettek szerint az 1. számú tanú vallomásával szemben tagadott olyan dolgokat, ami egyértelműen megállapítható volt, tehát, hogy ő kiszórta a sértett testének megmaradt darabjait a D. rétre. Előtte nem mondott teljesen igazat a m-i tartózkodásával kapcsolatosan, ha pedig mindeközben a telefonja ugyanott volt, ahogy a sértett telefonja is, akkor ez csakis úgy lehetett, hogy a sértett is valamilyen módon jelen volt.

További tanúkat is meghallgatott a bíróság a tárgyaláson. Ezen vallomásokkal kapcsolatban szinte teljes egészében minden tanúval kapcsolatosan megállapítható, hogy a tanúk a korábbi

vallomásaikat fenntartották, lényegében ugyanúgy adták elő a történeteket, igazi új adattal, információval nem szolgáltak.

Fontos bizonyíték volt a bíróság álláspontja szerint a 2. számú különösen védett tanú vallomása is. A bíróság is meghallgatta a 2. számú tanút, azon kívül, hogy a korábbi vallomását, illetve a vallomásáról készült jegyzőkönyv kivonatát ismertette. A kihallgatáson egyértelműen fenntartotta a korábban elmondottakat a 2. számú tanú. Lényegi új információt csupán annyiban szolgáltatott, hogy elmondta, hogy nemcsak a vádlottat, hanem a vádlott édesapját is hallotta, hogy aznap éjjel beszél a vádlottal az udvaron. A 2. számú tanú vallomásával kapcsolatosan megállapítható, hogy olyan dolgokról számol be, amely furcsa és szokatlan N. J-sal kapcsolatosan. N. J. ugyanis a tanú elmondása szerint nem ennyire késői órákban szokott, ha éjszaka szokott is húst feltenni a füstölőre, illetve a füstölővel foglalkozni, hanem inkább 11 óra körül. Ez esetben azonban már jóval éjfél után ment a füstölőhöz a vádlott, mégpedig úgy, hogy ráállt a fűre az autójával, amit nem szokott, hiszen igen pedáns ember. Ezért van ennek különösebb jelentősége, ezért is jegyezte meg magának a 2. számú tanú mindezt. Az is furcsa a vádlott vallomásában, hogy ő azt mondta, hogy éjjel begyújtott a füstölőbe, mert húst füstölt, viszont amikor a rendőrök megkérdezik, hogy amikor másnap kimentek, megnézték a füstölőt semmit nem találtak, akkor annyiban módosítja a vallomását, hogy igaz, hogy akkor füstölt, de mire a rendőrök kijöttek már nem volt ott. Azzal azonban nem foglalkozott, hogy éjjel betolatott az udvarra, vagy sem. Nem adott semmilyen magyarázatot a vádlott arra, amit a 2. számú tanú állított. A 2. számú tanú egyébként elmondta azt is, hogy megítélése szerint a vádlott valami nehezett cipelt, igazából húzott a füstölő felé, de azt, hogy mi volt a kezében, nem tudta megítélni, illetve nem tudta megmondani. Azt hozzáfűzte a vallomásában, hogy a kocsi hátulja, a hátsó ajtaja fel volt nyitva. A vádlott hivatkozott arra, hogy mit csinált akkor a füstölőnél, ebben a tekintetben némi ellentmondásba keveredett a fentiekben már megjelöltek szerint, azonban mivel a fentiek szerint a bíróság a vallomását úgy értékelte, hogy lényeges kérdésekben tagadta azt, ami történt, illetve a m-i tartózkodási helyéről sem mondott igazat, ezek azért álltak érdekében, hogy azt mindenképpen leplezze, hogy találkozott aznap a feleségével. Semmi más oka nem lett volna erre. Így tehát a 2. számú tanú vallomása is arra utal, hogy a vádlottnak konspiratív magatartása volt az, amit ott tett a füstölőnél, egyébként is, ha ott tényleg csupán azt történik, hogy sertéshúst füstölt volna a vádlott, arra pontosan emlékezett volna, hogy az mikor történt, hiszen pedáns hentes ember lévén nyilvánvalóan nagyon pontosan foglalkozik a hús füstöléssel is. Nagyon nagy jelentősége volt a 2. számú különösen védett tanú vallomásának abban a tekintetben is, hogy a 2. számú tanú a vádlott édesapját is hallotta, aki állt az ajtóban és annyit kérdezett, hogy „minden rendben? Sikerült?” Teljesen elképzelhetetlen, hogy egy egyszerű húsfüstölés alkalmával a vádlott édesapja éjnek idején megjelenik és ilyet kérdez a vádlottól akkor, ha valóban húsfüstölésről lett volna szó, különösen akkor, hogyha a hús már a füstölőben van, hiszen több napig kellett füstölni és másnap már nem volt ott. Ugyanakkor valamit húzott a vádlott, nyilvánvaló az is, hogy a húst nem húzta volna a vádlott, hanem valamiben egyszerűen csak odavitte volna a füstölőhöz.

Azt viszont ezen vallomás alapján sem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy mi volt az, amit a vádlott a füstölőhöz cipelt, nem tudni, hogy az esetleg a sértett volt, vagy csak a sértett ruházata, értéktárgyai, így a bíróság nem tehetette a tényállás részévé azt, hogy pontosan mi

történt a sértettel 2014. május 27-ről 28-ra virradó éjjel. Más bizonyíték sem állt rendelkezésre arra nézve, hogy a sértetnek mi volt a pontosan rekonstruálható sorsa ezen az éjjelen. Nem lehet rekonstruálni azt, hogy hogyan történt a sértett maradványainak eltüntetése, hiszen a halál bekövetkezésének pontos ideje sem állapítható meg, illetve egyéb bizonyíték sem volt arra, hogy ez miként történt. Csupán arra van bizonyíték, hogy a vádlott a sértett apró maradványait a réten kiszórta, és ezzel vett részt az eltüntetésben.

Meghallgatta a bíróság a vádlott nagyobbik gyermekét, N. O-t. Természetesen ő sem tudott részletesen beszámolni arról, hogy mit tett az édesanyja 2014. május 27-én este, nem volt jelen az édesanyja munkahelyénél, nem volt jelen az édesanyja eltűnésekor. Ő később észlelte mindezt, ugyanis este felhívta az édesanyját, de nem vette fel a telefont. Másnap újra próbálkozott, akkor sem érte el egyáltalán. Kérdezte a nagymamáját, hogy ő beszélt-e vele, aki azt mondta, hogy nem. Később aztán a nagymamája hívta fel őt azzal, hogy elkérje tőle az édesanyja lakásának kulcsát, mert szerettek volna ott körülnézni. A tárgyaláson tett vallomásából nem derült ki az pontosan, hogy az édesapja mit csinált ezekben a napokban, hiszen új információval N. O. sem tudott szolgálni. A nyomozás során tett vallomását fenntartotta. Ebben ugyanazt adta elő gyakorlatilag, mint amit a tárgyaláson, vagyis, hogy május 27-én este 10 órakor kereste az édesanyját, de nem vette fel a telefont. Ebből nyilván az következik, hogy kicsengett a telefonja az édesanyjának. Következő napon az édesapja felhívta őt telefonon és elmondta neki, hogy nem biztos, hogy tud menni a koncertjére, mert eltört a keze és a bordája. A nyomozáskor azt mondta el N. O., hogy vasárnap, tehát még néhány nappal korábban nem volt meg a sérülése az édesapjának, aztán amikor őt hívta a csütörtöki napon, akkor számolt be neki erről. A nyomozás során ugyancsak elmondta N. O., hogy keresték az édesanyját, illetve az édesanyja lakáskulcsát is odaadta a nagymamájának azért, hogy megnézzék, hogy mi van a lakásban, de nem találták, illetve semmi érdekeset nem találtak.

A vádlott fia, N. B. is vallomást tett a tárgyalási szakban. Lényegében fenntartotta a nyomozás során elmondottakat, amikor is őt még a körözési eljárásban hallgatták ki. A feljegyzés szerint N. B. elmondta, hogy legutoljára 2014. május 26-án 19 óra körüli időben látogatta meg őt az édesanyja a lakcímén a megszokott módon. Emellett egyébként az édesanyja napi három alkalommal, reggel, délben és este szokta őt felhívni, ami 2014. május 27-én elmaradt. A feljegyzés szerint N. B. az édesanyja eltűnését követő napjáról a következőket mondta el. Május 27-én keddi napon a reggeli órákban már telefonon keresztül nem jelentkezett az édesanyja. N. J. az édesapa ellátta a fiút, majd elment iskolába. Hat órája volt, mely 13 óra 05 perckor fejeződött be. Az iskolából hazament, otthon megebédelt. Az édesapja tált neki, eközben észlelte, hogy az apja jobb kézfeje sérült, be van dagadva. Az apjával megbeszéltek a sérülése keletkezésének okát. Elmondta, hogy az apja elmondása szerint a csirkéknél volt, ahol elesett és megsérült a keze. Ezt követően csirkét pucolt, amivel nagyon megerőltette a kezét, azért vizesedett, dagadt be. Az ebédet követően 15 órától 17 óráig az osztálytársával az udvarra ment játszani, fagyizni. 17 óra 30 perctől 18 óra 30 percig pedig fociedzésen volt, ahova egyedül ment, gyalogosan, mivel a házuk mögött a közelben volt a pálya. Amikor az edzésből hazaért, otthon találta az apját. Az esti órákat az édesapjával töltötte, tévézett, és kb. 22 órakor ment aludni. Ez a feljegyzés egyébként nehezen értelmezhető. Egyrészt, N-né K. J. 2014. május 27. napján az esti órákban tűnt el, így nem tudható, hogy N. B. mely napról számolt be a rendőröknek, amikor az

édesanyja eltűnését követő napról beszélt, másrészt 2014. május 27-én a vádlott maga által is elismerten nem tartózkodott otthon, amikor N. B. hazaérkezett a fociedzésről. Fenntartotta a feljegyzésben elmondottakat N. B., de a tárgyaláson sem sikerült tisztázni, hogy pontosan melyik napról, mint ad elő a tanú, így az ő vallomása valójában nem volt segítség semmilyen formában a tényállás megállapításához. Különösen azt is figyelembe véve volt nehéz értelmezni az ő vallomását, hogy N. B. elmondta, hogy nem hiszi azt el, hogy meghalt az édesanyja, hanem valahova elment, bár kicsit furcsállja, hogy nem keresi őt. Ezt azt követően mondta el, hogy a bíróság ismertette azt az új genetikai szakértői véleményt, amely egyértelműen megállapította, hogy N-né K. J. meghalt.

A bíróság több tanút is meghallgatott még a körülményekkel kapcsolatban, többek között azon kérdésekre, hogy volt-e húsdarálója a vádlottnak, az milyen elektromos meghajtással, egyéb tulajdonságokkal bírt, hogyan nézett ki, illetve mi lett ennek a húsdarálónak a sorsa.

K. D. a vallomásában elmondta, hogy többször is járt a d. ház alagsorában, látta, hogy az egy komplett disznó feldolgozásra szükséges berendezéssel van ellátva, egy kis üzem volt. Elmondta, hogy az üzemben volt daráló is, ami egy asztalra volt szerelve, sőt 2010-ben megkérte őt a vádlott, hogy hozzon el B-ről neki egy daráló alkatrészt, amit ő megrendelt. Két szitáról és egy csigáról volt szó. Még a korábbi eljárásban írt feljegyzését is csatolta, mely szerint 32-es darálóhoz vásárolt B-en szitát és csigát, ami 100 mm átmérőjű darálót jelent.

K. Sz. tanú is elmondta, hogy miután 2012-ben a sértett elköltözött, ő már nem járt igazából a D. házban, de előtte havi rendszerességgel megfordult ott, járt a pincében is, ahol a vádlottnak egy teljesen felszerelt húsfeldolgozó műhelye volt. A műhely nagyon jól fel volt szerelve, rozsdamentes mosogató, bontó asztal, töltők, elektromos húsdaráló, kések voltak benne. A húsdarálóval kapcsolatban elmondta azt is, hogy annak beöntő garatja rozsdamentes fém színű volt és egy nagy elektromos motor hajtotta meg. Elmondta azt is, hogy a húsdaráló nem gyári volt, hanem házi készítésű szerkezet, a beöntője kb. 5-10 literes lehetett és egy vödörnyi hús fért el benne. Mellékelte továbbá még a korábbi eljárásban a testvére által 2012. májusában a D. házról készült leltár másolatát is, amely még feltüntette a húsdarálót, melyet azonban a későbbiekben a házkutatások során a nyomozó hatóság nem talált meg, nem tudott lefoglalni.

Cs. Gy. is nyilatkozott a húsdarálóról. Elmondta, hogy az egy fa talpazatra volt rögzítve, így az közegészségügyi szempontból nem volt megfelelő, ugyanis emiatt nem lehetett megfelelően tisztítani, annak üzemi alkalmazását biztosan nem engedélyezték volna.

A nyomozó hatóság egy rendőri jelentést készített arról, hogy meghallgatta J. F-et a ... Kft. ügyvezetőjét, aki elmondta, hogy gépészmérnök végzettsége van, 20 éve foglalkozik húsipari berendezésekkel. A jelentés szerint J. F. a vádlott lakóhelyén lefényképezett elektromos motorról elmondta, hogy az a táblája szerint másfél kW-os, amely semmilyen áttétellel nem alkalmas komoly erőátvitelre, ezért kizártnak tartja, hogy azzal csontot össze lehetne darálni. Elmondása szerint a komoly húsipari daralók teljesítménye 30-40 kW-nál kezdődik, de azok a daralók szintén nem alkalmasak csont darálásra. Elmondta továbbá, hogy a csontokat darálás előtt előtörővel kell előkészíteni és csak utána lehet ledarálni, mert a daráló garatjában az egész

csontok elakadnak, ezért a csiga rendszer nem tudja továbbítani a késekhez. Hozzáfűzte azt is, hogy a csontokhoz megerősített, speciális késekre van szükség, mert különben eltörnek, továbbá álláspontja szerint otthoni körülmények között csont darabolásra alkalmas berendezést nem is lehet üzemeltetni, többek között az ilyen berendezések nagy áramigénye miatt sem.

Ezzel kapcsolatban az állapítható meg, hogy abból a tényből, hogy a nyomozó hatóság nem találta fel a vádlott húsdarálóját (arra sincs adat, hogy az mikor került el az ingatlanból), továbbá N-né K. J. holtteste sem került elő, egyéb bizonyítékok hiányában még okszerűen sem következik az a vádirati állítás, hogy a vádlott a lágy részeket az elektromos húsdarálóval ledarálta, ez pusztán egy bizonyítékokkal alá nem támasztott fikció, feltételezés. E körben a bíróság utal arra is, hogy a nyomozó hatóság által feltalált egyéb emberi maradványok sem darált maradványok voltak, hanem néhány cm-es darabokra vágott emberi maradványok.

Mindemellett abból a tényből sem következik egyértelműen és kizárólagosan a vádlott bűnössége, hogy hentes végzettséggel bír és lakóhelyének alagsorában a hús feldolgozáshoz minden szükséges eszköz rendelkezésre áll, különös tekintettel arra, hogy ott a nyomozó hatóság az alapos házkutatás és nyomkutatás ellenére semmilyen N-né K. J.-hoz köthető nyomot anyagmaradványt nem talált. Ez természetesen nem jelenti azt közvetlenül, hogy nem is lehetséges, hogy a vádlott részt vett valamilyen módon N-né K. J. holttestének eltüntetésében, azonban annak módjára nem lehet következtetést levonni, illetve annak módját megállapítani nem lehet.

Kihallgatta a bíróság T. L-t is, aki fenntartotta a nyomozás során, illetve a korábbi tárgyalás során tett vallomását, azt lényegében megerősítette a megismételt tárgyaláson is. Elmondta, hogy 2014. május 28-án reggel 7 és 8 óra között ment a CBA-a vásárolni, a boltban már ott volt a vádlott, és mivel már régóta nem látta, meg is szólította. A vádlott visszaköszönt neki, de nem álltak meg beszélgetni egymással. Vásárolt a boltban, majd a pénztárnál ismét összefutottak, a vádlott állt előtte a sorban. Vallomása szerint miközben a vádlott fizetett, mondta a pénztáros hölgynek, hogy nem találta meg, erre a boltos hölgy szólt neki, hogy menjen vele, miközben azt mondta, hogy itt a háztartási sósav, majd a vádlottnak odahozott egy flakonnal, amit a vádlott meg is vásárolt. Elmondta a tanú azt is, hogy ekkor a vádlott kezén volt egy sérülés is, a bal kezén látott kötést.

Még ez sem támasztja alá a vádirat azon hivatkozását, hogy a vádlott a sértett holttestének feldarabolását követően az eszközöket sósavval kezelte le, figyelemmel arra is, hogy egyrészt semmi nem cáfolja azt a vádlotti előadást, hogy a sósavat a mellékhelyiségek tisztítására vásárolta, másrészt az igazságügyi vegyész szakértői vélemény szerint a vádlott lakóhelyén az alagsorban található húsfeldolgozó helyiség mosogatójának lefolyójából lefoglalt 6. számmal jelzett folyadékból sósav, egyéb maró anyag maradványa nem mutatható ki. Ugyanakkor a fentebb kifejtettek szerint a bíróság továbbra is azt tartja fenn, hogy a vádlott a sértett holttestének eltüntetésében részt vett, de ennek módját nem lehet megjelölni még úgy sem, hogy a vádlott sósavat vásárolt a sértett eltűnésének másnapján. A fentiek alapján ugyanis az nem állapítható meg minden kétséget kizáróan, hogy ezt is igénybe vette segítségül a vádlott a holttest eltüntetésére. Mindezekkel együtt pedig arra sem lehet okszerű következtetést levonni a sósav

vásárlásából, hogy a vádlott megölte a feleségét, hiszen ebből logikailag ezt visszakövetkeztetni nem lehet, egyéb bizonyítékok hiányában.

K. D-t nem csak a húsdarálóval kapcsolatosan tett vallomást, hanem elmondta, hogy a vádlott és felesége között viták, veszekedések voltak, így ő sem tartotta jó ötletnek N-né K. J. visszaköltözési szándékát.

P. Ö. tanú, a sértett középiskolai osztályfőnöke is elmondta a vallomásában, hogy 2012-ben a 25. éves osztálytalálkozón értesült arról, hogy a sértettnek magánéleti problémái vannak. Amikor ő került sorra, hogy beszéljen magáról, akkor felállt és azt mondta, hogy nem szeretne magáról sokat mondani, mert válófélben van és lelkileg nagyon rossz állapotban. A tanú a vallomása szerint később odament hozzá, beszélgetni kezdett vele, ekkor megnyílt és elmondta, hogy a gyerekek elhelyezésén van a vita és beszámolt arról is, hogy a férje több alkalommal bántalmazta őt, így elköltözött albérletbe.

Sz-né N. B., N-né K. J. középiskolai osztálytársa elmondta, hogy a 2012-es osztálytalálkozón beszélt utoljára a sértettel, aki annyit mondott, hogy válófélben van, a gyermekek nincsenek nála és albérletben lakik Gy-ben. Elmondása szerint később tudott vele pár szót váltani, ekkor mesélte el, hogy harcol a gyerekeiért, és látszott rajta, hogy fél valamitől.

Sz. M. elmondta a vallomásában, hogy 2013. novemberében ismerte meg a sértettet, egy munkakapcsolattal összefüggésben, majd 2014. február 20-án egy facebook-os beszélgetéssel kezdődött közöttük a bizalmasabb kapcsolat. Ekkor N-né K. J. beszámolt neki a válásának körülményeiről, arról, hogy a vádlott több alkalommal bántalmazta, de ő vissza szeretne költözni a közös lakásba. Egyebekben a tanú N-né K. J. eltűnésével kapcsolatban elmondta azt is, hogy 2014. május 29-én facebook-on írt a sértettnek, mert telefonon nem érte el, ugyanis folyamatosan kisípolta a mobilja. Ebben az írásban bocsánatot kért tőle, hogy azt megelőzően pénteken, amikor találkoztak nem tudtak beszélni, mert ő éppen telefonált, de a május 29-i levelére válasz már nem érkezett.

T. I. dr. tanúvallomásában elmondta, hogy annyiban ismeri a Nagy családot, mint bármely más falubeli családot, ugyanis ő a háziorvos D. 1992 óta. Emlékezete szerint 2012. április 19-én M. a vidéki ügyeleten volt ügyeletes orvos, amikor estefelé, 16 óra után N-né K. J. megjelent az ügyeleten és ellátást kért. Arról panaszkodott, hogy a férje bántalmazta, haját tépte, annál fogva rángatta és az alkarján is voltak sérülések.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a vádlott és a sértett közötti feszültség, a viták, veszekedések, esetleges tettlegesség már hosszabb időre visszavezethetően jellemzőek voltak a sértett halálát megelőzően. Ugyanakkor abból, hogy N-né K. J. félt a vádlottól, sőt a vádlott a sértett sérelmére testi sértés vétségét követte el, ami miatt őt a bíróság 2 év időtartamra próbára bocsátotta, továbbá közöttük a válóperbe becsatolt kép és hangfelvételek és a tanúvallomások szerint hangos veszekedések voltak (a hangfelvételek közül a bíróság is meghallgatott néhányat a jelen eljárásban), valamint a vádlott személyiségére enyhe hangulati labilitás, indulatoság jellemző, okszerűen és kizárólagosan nem következik az, hogy N. J. vádlott megölte a feleségét.

Az, hogy két ember között vita van, az egyik esetleg fél a másiktól, esetleg az egyik személynek ilyen személyiségjegyei vannak, ami úgy jellemzi, hogy indulatos is bizonyos helyzetekben, még nem következik automatikusan az, hogy a vádlottnak jelen esetben kizárólagos motívuma volt arra vonatkozóan, hogy a feleségét megölje. Ha valamilyen oknál fogva ez egyébként értékelhető is úgy, hogy volt N. J.-nak motívuma, ez még önmagában nem bizonyíthat ilyen bűncselekményt. Az ügyész a vádbeszédében kifejtette, hogy a vádlottnak semmi más nem állt érdekében akkor, amikor a vádbeli napon a feleségével találkozott, nem volt érdekében bántalmazni, hiszen a korábbi próbára bocsátás miatt így komoly felelősségre vonásra számíthatott. Az ügyész szerint nem volt érdekében az sem, hogy egyszerűen csak beszélgessenek, hiszen egyértelműen gondolhatta a vádlott, hogy ez úgysem vezet eredményre, így tehát a vádlottnak csak egyetlen oka és célja lehetett a találkozással, az, hogy megölje a feleségét. A bíróság ezt az ügyészi érvelést nem tudta elfogadni, hiszen egy ilyen élethelyzet, amely egy hosszadalmas válsági procedúra közben kialakul, személyiségjegyekkel sem magyarázhatóan olyan, amelyből okszerűen az következik, hogy egy vádlott és sértett közötti találkozásnak csakis az lehet a célja, hogy az egyik ember a másikat megölje. Önmagában az élethelyzet, illetve a vádlott személyiségjegyei nem lehetnek bizonyítékai erőszakos bűncselekménynek. Az egyéb bizonyítékokkal való kapcsolata ennek a bizonyítéknak pedig ugyancsak nem erősíti meg azt a törvényszékben, hogy az ügyészi érvelés elfogadható, vagyis, hogy a vádlott kizárólag azért találkozott a feleségével, hogy őt megölje, és mivel erre vonatkozóan a vádlott nem tesz vallomást, így nyilván csakis ez történhetett a vádbeli helyen és időben. A vádlott hallgatása nem lehet bizonyíték egy bűncselekménynek, még akkor sem, ha a feltételezések sorába kiválóan beleillik a vádlott hallgatása.

További tanúkat hallgatott meg a bíróság, így többek között a sértett édesanyját, K. D.-t is. Ő is részletesen beszámolt arról, hogy hogyan tapasztalta meg lánya eltűnését. Elmondta, hogy eltűnése előtti napon telefonon beszélt a lányával, mivel úgy volt, hogy megy vacsorázni, de mondták, hogy sokáig elhúzódott a rendelése és így már nem ment hozzá. Másnap, amikor dolgozott, egyik kollégája szólt, hogy nem volt ott a J., ahol a munkahelye van, az autója ott van, de ő nincs és nem reagál a telefonra sem. Ez kb. dél körül volt. Ekkor még azt gondolta, hogy dolga akadt, semmi különösre nem gondolt, majd a délutáni órákban már szólt a fiának, hogy a J. nem reagál a telefonra, valami gond van. Ekkor elment a fia M-ra, aki ugyanúgy találta az autót a rendelő udvarán. Ekkor az unokájától K. D. elkérte a lánya lakásának a kulcsát, oda bementek, de ott sem talált senkit és hiába hívta a lányát az nem reagált, nem vette fel a telefont. Később pedig már ki sem csengett a telefon. Elmondta azt is K. D., hogy az unokája, O. is arról számolt be neki, hogy éjjel is hívta az édesanyját, amikor kicsöngött a telefon, de nem vette fel az édesanyja. Beszámolt arról is neki az unokája, hogy az édesapja, vagyis a vádlott felhívta őt, hogy valami baleset történt, de egyébként nem sok mindenről beszéltek. Fenntartotta a nyomozás során tett vallomását is K. D.. Ebben ugyanúgy elmondta a lánya eltűnésének körülményeit, mint ahogy a tárgyaláson, de beszámolt az előzményekről is, arról, hogy hogyan élt korábban a férjével a lánya, illetve hogyan romlott meg a házasságuk és ezt követően hogyan életek külön egymástól. Beszámolt a nyomozás során tett vallomásában K. D. arról az estről, amikor a kocsikerekéről valaki leszedte a rögzítő csavarokat, amiről a lánya is beszámolt, illetve egy olyan tárgyalásról is beszélt K. D., amikor a N. J. megfenyegette a feleségét azzal, hogy bántalmazni fogja, illetve elvágja a torkát. Tehát K. D. az előzményekről, illetve az eltűnésekről is be tudott

számolni, azonban arról, hogy mi történt a vádbeli napon az esti órákban, ő sem tudott részletes vallomást tenni. További új adat sem került elő az ő vallomásából arra nézve, amiből következtetni lehetne a május 27-én este történetekre.

Ugyancsak az előzményekről számolt be a tanúként meghallgatott Ó. A.. Elmondta, hogy 2004-ben egy sérülés kapcsán került kapcsolatba a sértettel, amikor kezelésen volt nála. Itt találkozott a férjével is, de különösebb kapcsolat nem volt közöttük. 2010-ben újra volt kezelésen és akkor is többször találkozott N. J-sal. Egy alkalommal a J-tal beszélgettek egy matracon fekve, különösebben semmi nem történt közöttük, de amikor N. J. megérkezett akkor felelősségre vonta őket, hogy mi történt és mi hogyan van. Egyértelmű volt ebből a vallomásból, hogy N. J. azt feltételezte, hogy Ó. A-val viszonya van a feleségének, hogy ez valójában így volt-e vagy sem, Ó. A. vallomásából végül nem derült ki, pontosabban újabb adat erre vonatkozóan nem volt. Később még többször találkozott a K. J-tal, amikor olyan is előfordult, hogy egy autó hátsó ülésén beszélgettek, amikor a N. J. a sógorával rájuk nyitott az autóban és ott videokameráztak. Ekkor megfenyegette őt, hogy hagyja békén a feleségét, mert elvágja a torkát. Később aztán meg is beszéltek, hogy ne legyen köztük semmilyen kapcsolat, mert ez azt eredményezheti, hogy valakinek valamilyen baja lesz. Később azért még elmondta neki N-né K. J., hogy otthon nem tudja helyrehozni a helyzetet és nagyon szörnyű dolgok történnek vele. Elmondta azt is, hogy a vádbeli napon is felhívta K. J-ot, röviden beszélgettek, de aztán arról volt szó, hogy később beszélnek, de később ő már nem tudta elérni. Ó. A. vallomásának a lényege tehát az volt, hogy ő az egyik oka volt annak, hogy a N-né K. J. házassága megromlott, hiszen N. J. alappal, vagy alap nélkül azt feltételezte, hogy vele megcsalja a felesége. Sok mindenről beszámolt neki a K. J., arról, hogy nem tudja helyre hozni a házasságát, illetve, hogy az állandó küzdelem - főleg a gyerekeiért - kiborította. Ugyanakkor elmondta Ó. A., hogy őt is érte fenyegetés a N. J. részéről, amitől ha nem is konkrétan megijedt, de mindenképpen el akarta azt kerülni, hogy bárkinek valamilyen baja legyen abból, hogy neki bármiféle kapcsolata van K. J-tal. Az előzményekre vonatkozóan tehát Ó. A. vallomása is egyértelműen arra utalt, hogy a vádlott és a felesége között hosszú ideje megromlott a kapcsolat, egyértelmű a vallomás arra nézve is, hogy többször érte atrocitás N. J. részéről Ó. A-t is, bár ennek konkrét és egyértelmű tartalmáról nem tudott a bíróság meggyőződni. Az biztos, hogy érte olyan fenyegetés az Ó. A-t N. J. részéről, amitől valamilyen módon megijedt. A vádbeli napról csupán csak annyiban tudott beszámolni Ó. A., hogy nem tudta elérni telefonon a sértettet, de sem az esti órákban nem volt jelen M-on, sem a későbbiek folyamán nem látott semmit azzal kapcsolatban, hogy mi történt K. J-tal.

Ugyanakkor a fentiek szerint több tanú is beszámolt arról, hogy a vádlott korábban fenyegetően lépett fel másokkal szemben - amely fenyegetés akár olyat is tartalmazott, hogy a másik félnek „elvágja a torkát”, vagyis megöli - de még ebből sem következik az, hogy a vádlottnak csak ez volt az egyetlen motivációja arra, hogy a vádbeli napon találkozzon a feleségével, és ezekből sem lehet levonni azt a következtetést, hogy a vádlott megölte N-né K. J-ot.

T. L-né a korábban vallomását fenntartva a megismételt eljárásban is előadta a tárgyaláson azt, hogy a D. boltban találkozott a vádlottal, amikor sósavat keresett a vádlott, azt nem találta, így a boltos mutatta meg neki, hogy hol van. Arra már nem emlékezett, hogy mennyit vett a vádlott, de az biztos, hogy vett sósavat. Azt is látta, hogy valamilyen sérülés, kötés volt a kezén, meg is

kérdezte tőle, hogy mi történt a kezeggel és ekkor azt mondta neki N. J., hogy csirkét vágtak és elestek. Elmondta a tanú, hogy a sósav mindig ugyanott volt a boltban, korábban is, nem volt átrendezés az utóbbi időben a boltban, így tehát az a következtetés mindenképpen levonható, hogy máskor nem igazán vásárolt ebben a boltban sósavat a vádlott. De hogy ezt pontosan mire használta fel, erre nincsen adat, nem merült fel semmilyen bizonyíték az eljárás során, ahogyan azt a fentiekben a bíróság már jelezte és kifejtette. Nem találta nyomát a rendőrhatalóság annak, hogy mit csinált ezzel a sósavval, amit vásárolt a vádlott a feleségének eltűnését követő napon.

K. L. az utolsó betege volt N-né K. J-nak a vádbeli napon. Ő elmondta, hogy 20 óra után néhány perccel hagyta el a rendelőt, amikor is a N-né K. J. csomagolt is, készült elindulni. Semmi furcsát, szokatlan nem vett észre, amíg folyt a kezelés, a parkolóban egyedül állt, ahol a saját kocsiján kívül a sértett kocsiját látta. Amikor kiment a rendelőből, beült a kocsijába és hazament. Fenntartotta a nyomozás során tett vallomását is a tanú. Ebben részletesebben mondta el, hogy mikor és milyen körülmények között távozott, beszámolt még egy autóról, egy nagy méretű BMW vagy Mercedes típusú fekete színű gépkocsiról, hogy az szintén ott állt a parkolóban, de ez csak akkor, amikor megérkezett, amikor elindult, akkor már nem volt ott a fekete autó. Elmondta, hogy a torna után 19 óra 56 perckor lépett ki az épületből, végül is a tárgyaláson elmondta, hogy ezt azért tudja, mert van az autójában óra és ezt megnézte. Szintén beszámolt a nyomozás során arról, hogy amikor távozott, akkor már a sértett is távozni készült, kezdte összeszedni a cuccait, feltételezte, hogy siet haza ő is. Egyébként semmilyen gyanús körülményt nem tapasztalt, minden csendes volt, nem tudott olyan körülményről beszámolni, amelynek segítségével közelebb kerülhetett a bíróság ahhoz, hogy pontosan mi történhetett az ő távozása után a rendelő parkolójában.

Tanúként hallgattat meg a bíróság dr. K. L. vegyészt, akinek a meghallgatását a vádlott védője indítványozta. Dr. K. L. a vallomásában részben azzal foglalkozott, hogy ő miért nem szakértő. Kifejezte elégedetlenségét a szakértői rendszerrel kapcsolatosan és ezzel áttételesen utalt arra is, hogy a jelen ügyben készült szakértői vélemény nem felel meg a szakmai szabályoknak. Egyébként a vallomása arra vonatkozott, hogy a vért luminállal milyen esetben és hogyan lehet kimutatni. Többek között nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy ha sósavat használunk a vér eltüntetésére, akkor a vér bizonyos komponensei reagálnak a sósavval, felszabadul a vas, így jobban ki tudja mutatni a vért, de gyakorlatilag vízzel hatékonyabb lenne a vér eltüntetése, mint sósavval. A tanú írásban is válaszolt a védő által előterjesztett kérdésekre, ezek nagy része mind arra vonatkozik, hogy a vért hogyan lehet eltüntetni, mi ennek a nehézsége. A tanú elsősorban úgy válaszolt, hogy ennek a legjobb eltüntető módja az égetés. A tanú vallomása tehát a sósav szerepére vonatkozott elsősorban. Nyilvánvalóan azért kérte őt meghallgatni tanúként a védelem, mert felmerült az, hogy a vádlott az elkövetés idején sósavat vásárolt, hipó formájában és ezt a vád szerint nyilvánvalóan arra használta, hogy eltüntesse a vérnyomokat, amelyek a feleségétől származtak és a lakás pincéjében megtalálhatóak voltak. Ugyanakkor a bíróság által megállapított tényállás nem tartalmaz olyat, hogy a vádlott bármiféle módon is olyan tevékenységet végzett, pontosabban, hogy bizonyítható lenne az, hogy olyan tevékenységet végzett, amely azzal járt volna, hogy vért kellett volna eltakarítani a saját ingatlanán, ez ugyanis éppen a helyszíni szemle jegyzőkönyvéből adódóan nem bizonyított, illetve más olyan bizonyíték sem merült fel, amely azt igazolná, hogy a vádlott valóban vért tüntetett el az ingatlanán, vagy egyáltalán olyan

tevékenységet végzett, amely azzal járt volna, hogy véres lett volna bármi is az ő ingatlanában. Mivel ilyen bizonyíték végül is nem állt rendelkezésre, így nem volt olyan adat, amelynek alapján ezt megállapítani lehetett volna, tehát nem volt lényeges a tanú ezen vallomása sem ebben a kérdésben, vagyis abban, hogy a sósav használható volt-e vér eltüntetésére, vagy egyáltalán mi módon lehet a vért leginkább, leghatékonyabban eltüntetni. Más bizonyíték nem merült fel arra sem, hogy a vádlott az általa vásárolt hipót mire használta fel, nem került bizonyításra tehát, hogy ezt esetleg arra felhasználta, vagy egyáltalán fel kívánta használni, hogy vért tüntessen el.

A bíróság több olyan bizonyítási cselekményt végzett, amely a korábbi elsőfokú eljárásban nem történt meg, ilyen volt a már említett több helyszíni tárgyalás, illetve bizonyítási kísérlet, újabb genetikai szakértő kirendelése, de ilyen volt néhány tanú meghallgatása, akiket a korábbi eljárásban nem hallgatott meg a bíróság. A rendőrök, akiket tanúként hallgatott meg a törvényszék, elsősorban a nyomozás megindításáról, illetve a d. réten történő keresésről nyilatkoztak. K. N. beszámolt arról, hogy az esti órákban információ jutott a tudomására, mely szerint az 1. számú tanú látta N. J-t a d. réten a déli órákban, ezt követően indult el a következő nap a kutatás. Elmondta K. N., hogy a gond az volt, hogy a tanú által elmondott információk ugyan jók voltak, de a terepviszonyok nem úgy alakultak, mint amikor ő ezt a dolgot észlelte. Amire a kutatás történt, addigra a rét le lett kaszálva, a kaszálatlan és a kaszált fű között 100-150 cm-nyi különbség van és a tanú általi észlelési távolság is elég messze volt és nem tudta jól beazonosítani a helyet, ahol látta, amit látott. Ezért első alkalommal nem elég pontos helyen kerestek a réten. Később aztán pontosította a helyszínt az 1. számú tanú, és ezt követően már jó helyen kerestek és meg is találták azokat a bizonyítékokat, amelyeket később a bíróság is felhasznált az eljárásban.

Mindezt K. Z. is megerősítette, mert őt K. N. hívta fel, hogy van információja, ugyanis ő volt a felettese K. N-nek. Megerősítette ő is, hogy kutatást végeztek és először valóban nem teljesen pontos helyen keresték azt, amit a későbbiekben feltaláltak, hanem miután az 1. számú tanú által pontosításra került a helyszín, akkor találták meg azokat a darabokat, amelyek később bizonyítékkul szolgáltak. Ugyanezt erősítette meg V. G. is, ő lényegében ugyanazt adta elő, mint K. N. és K. Z..

L. A-t hallgatta még meg a bíróság, aki a M-i Rendőrkapitányságon dolgozik. Azzal kapcsolatban nyilatkozott, hogy hogyan rögzítette az eltűnt személy DNS mintáját. Elmondása szerint a sértettől származó DNS vizsgálathoz szükséges mintákat K. Sz. vitte be a rendőrségre, nem a büntetőeljárással kapcsolatos jogszabályoknak megfelelően foglalták le ezeket a tárgyakat az eljárás során, így korábban bizonytalan volt annak a vizsgálatnak az eredménye, amely ezen lefoglalt tárgyak alapján történt és a lefoglalt maradványokkal való összehasonlításról szólt. Ezért rendelte el a bíróság a jelen eljárásban egy új DNS szakértői vélemény elkészítését, amely más módon történt, így az a cél, amelyet a korábbi lefoglalások szolgáltak, más módon eredményre vezetett. A bíróság az új DNS szakértői vélemény alapján állapította meg végül, hogy a d. réten megtalált és lefoglalt emberi maradványok egyértelműen K. J-től származtak. Így L. A. tanú vallomása, amely a K. Sz. által bevitt tárgyakra vonatkozik igazolta azok lefoglalásának módját. Tulajdonképpen a bíróság jelenlegi álláspontja az, hogy ezek alapján is megállapítható

lett volna az, hogy K. J. maradványait találták meg a réten, de az új szakértői vélemény pótolta azokat a hiányosságokat, amelyek a büntetőeljárás szabályok szerinti lefoglalás elmaradását jelentették, illetve az ezek alapján hivatkozott szabálytalanságokat jelölték meg.

K. N. egyébként megjelent D. is a helyszíni tárgyaláson, a D. rét megtekintésekor segédkezett abban, hogy megmutatta, hogy hol találták fel az emberi maradványokat. Ez egyébként egyezett azzal, amit az 1. számú különösen védett tanú már korábban is, illetve a jelen eljárásban a bíróság előtt elmondott.

A bíróság minden releváns szakértői véleményt ismertette az eljárás során, illetve a leglényegesebb szakértői véleményekkel kapcsolatosan magukat a szakértőket is meghallgatta.

A vegyész szakértői véleményt érintőlegesen már említette az ítéletében a bíróság, ugyanis dr. K. L-t tanúként ezen szakértői véleménnyel kapcsolatosan is hallgatta meg a bíróság. Meghallgatta a szakértőt is, aki a vegyész szakértői véleményt készítette, vagyis Zs. É-t. A nyomozás során készült szakértői vélemény szerint a lefoglalt dolgok közül a bőrdarabból nagy mértékben etilbenzol és xilol izomerek jelenléte mutatható ki. Ezen komponens összetétele az aromás hígító maradványára utal. A további tárgyak vizsgálatakor a szakértő szerint ilyen alkotókat, vagy egyéb tűzveszélyes maradványt értékelhető mértékben nem tartalmaztak. A szövetmaradványok desztillált vizes lemosásával biztosított folyadék a szakértő szerint sósavat, vagy egyéb maró anyagot nem tartalmaztak. Az egyébként megállapítható volt a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, hogy azok a maradványok, amelyek feltalálásra kerültek a d. réten részben égett maradványok voltak, így az nem meglepő, hogy ezek esetleg égésgyorsító anyagot, vagyis például aromás hígítót tartalmaznak. Ugyanakkor felmerült az eljárás során és a tanú dr. K. L. is erre vonatkozóan került meghallgatásra, hogy sósavval történt a vér eltüntetése, vagy esetlegesen az emberi testrészek eltüntetése, vagy pedig azok megsemmisítése. Ez azonban a szakértői vélemény szerint nem volt igazolt, hiszen a mintákból sósav, vagy egyéb maró anyag maradványa nem volt kimutatható. Ugyanakkor a szakértő Zs. É. a tárgyaláson elsősorban a sósavval kapcsolatban kapott kérdéseket, azonban arra nem tudott válaszolni, hogy a sósav a vért eltünteti-e. Az orvosszakértő sem adott erre egyértelmű választ, erre vonatkozóan gyakorlatilag egy vita alakult ki a védővel a szakértő részéről, bár összességében nem is sikerült ezt a szakértő meghallgatása alapján tisztázni. A későbbi tárgyalási napon megjelent dr. K. L. meghallgatását követően lehetett végül is elmondani azt, hogy a sósav milyen mértékben tünteti el egyáltalán a vért és ez, pontosabban ennek a bizonyító ereje a fentiekben már kifejtésre került. Zs. É. szakértői véleménye tehát arra szolgált bizonyítékkul, hogy a feltalált bőrdarabok égésgyorsítókat tartalmaztak, tehát feltehetően az égésnek szerepe volt a megsemmisülésben. Ugyanakkor ezen szakértői véleményből egyéb bizonyítékok hiányában nem lehetett következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy ki, milyen módon égette el a sértett testét, ennek a testnek mennyi része került égetésre, az hol történt és mikor.

A bíróság együtt hallgatta meg a patológus szakértőt, orvosszakértőt, illetve a genetikai szakértőket. Ezzel kapcsolatban fontos megemlíteni, hogy a gy-i P. A. Megyei Oktató Kórház Patológiai Osztályának 2014. június 12-én kelt véleménye szerint az oda beérkezett, hőkárosodást szenvedett és beszáradt szövetdarabkák szabad szemmel történő vizsgálata és

mikroszkópos vizsgálata alapján a szövetdarabkák megfelelhetnek emberi szövet részleteknek, így a humán eredet igazolása céljából DNS vizsgálat elvégzése javasolt. Az igazságügyi patológus szakértői vélemény szerint a feltalált maradványok a látott szövettani kép alapján harmad-negyedfokú égés jeleit mutató és rothasztó jellegű baktérium penészgomba telepeket tartalmazó, emiatt többnyire alig értékelhető szövetminták, egy részük állományában kicsiny bevérzésekkel. A beküldött összesen 38 db minta közül szöveti szerkezete alapján egy minta - a 3/1 jelzésű - szívészletnek felel meg, a szív külhártya alatti zsírszövetben látható koszorú verőérágban kifejezett falmegvastagodással, egy minta - a 3/2 jelzésű - a tüdőből, egy minta pedig - 9. számú bűnjel zacskóban érkezett - a májból származik.

A többi minta közül 12 db. meg nem határozható származási helyű bőrrészletnek, 2 db. minta a bőráljai zsírszövet részletnek felel meg, 5 db. minta kötő-zsír- és harántcsíkolt izomszövetből álló, szintén meg nem határozható származási helyű lágyszövetnek felel meg, 2 db. minta valószínűsíthetően a kézujjak bőrének felszíni hámrétegéből származik, míg a fennmaradó, szintén meg nem határozható származási helyű minták közül 1 db. ínrészletnek, 13 db. minta pedig vázizom részletnek felel meg.

A szakértői vélemény kitér arra is, hogy a leírt, a halál után megkezdődött bomlási folyamatok, továbbá a hőhatás, égés következtében kialakult szövetkárosodások miatt sem a halál ideje, sem a sérülések időssége, valamint az utóbbiak élőben, vagy halál után keletkezésének volta sem állapítható meg. A szövettani vizsgálat nem alkalmas a sérülések sorrendjének, illetőleg az elkövetés eszközének megállapítására sem. Azt, hogy a vizsgált szövetek nagyfokú hőhatásnak voltak kitéve, a patológiai szakértői vélemény mellett az igazságügyi vegyészszakértői vélemény is alátámasztja, ugyanis a fentiekben kifejtettek szerint az 5. számú bőrdarabból nagy mértékben etil-benzol és xilol izomerek jelenléte mutatható ki, melyek aromás hígító maradványára utalhatnak, az aromás hígító pedig fokozottan tűz és robbanásveszélyes folyadék.

Az elvégzett szövettani vizsgálattal a szövetdarabok közül csak három minta (szív, tüdő és máj) pontos származási helye volt megállapítható, míg a vázizom bőr- és lágyszövet minták pontos származási helye nem volt meghatározható. Szövettani vizsgálattal ugyanis csak bizonyos jellegzetes szöveti felépítéssel rendelkező testrészből származó minták eredete határozható meg, így a vizsgált minták közül kettő, a hámréteg felszínén észlelt, viszonylag vastag szaruréteg miatt származhat például a kéz ujjainak bőréből, ugyanakkor az adott szövetminták emberi eredete csak DNS vizsgálattal állapítható meg.

A nyomozás során beszerzett igazságügyi genetikai szakértői vélemény szerint a 2/1., 3/1., 3/2., 5/1., 6/1. és 6/2. jelzésű égett szövetdarabokból egy ismeretlen nő NN1 nő autószőmés DNS profilját mutatták ki.

A 8. és 9. számmal jelölt - a szakvélemény szerint N-né K. J. személyes használati tárgyát képező - női borotva fejének vizsgált szennyeződéséből, illetve a körkeféről biztosított szőrképletből kimutatott autószőmés női genetikai profil megegyezik az NN1 DNS profiljával. A szakértők statisztikai genetikai számításai szerint annak a várható esélye, hogy N-né K. J-on kívül egy másik, vele nem rokon személy is rendelkezhet a bűnjelmintákból kimutatott

tulajdonság együttesen kb. 1 az 536 trillióhoz. Ennek alapján a vizsgálat rendkívüli mértékben alátámasztja azt a feltételezést, hogy az égett szövetdarabok N-né K. J-től származnak.

A szakvélemény szerint paraffinba ágyazott szív, tüdő, máj szöveti eredetű szövettani blokkokból, az autószómás vizsgálatok során kimutatott részleges női genetikai profilok, egyes allélok kiesése mellett a megfelelő lokuszokon megegyeznek N-né K. J. autószómás genetikai profiljával, ami statisztikai, genetikai számítások szerint nagymértékben, illetve rendkívül nagy mértékben alátámasztják azt a feltételezést, hogy a vizsgált szövettani blokkok N-né K. J-től származnak.

Mivel a korábbi eljárásban is felmerült annak lehetősége, hogy a személyes használati tárgyak nem a megfelelő eljárásban kerültek lefoglalásra, és bár K. Sz. és L. A. vallomása alapján a jelen eljárásban megállapítható lett volna, hogy ezek a lefoglalt dolgok egyértelműen K. J. használati tárgyai voltak, a bíróság mégis úgy döntött, hogy új genetikai szakértői vélemény készítésére hívja fel a szakértőket. Ennek során a feltalált emberi maradványokat N-né K. J. édesanyjának mintájával hasonlították össze. A 2018. szeptember 10-én kelt genetikai szakértői vélemény szerint a 2014. június 25-én kelt genetikai szakértői véleményben 2/1., 3/1., 3/2., 5/1., 6/1., 6/2. számon feltüntetett égett izom, ín és bőrszöveti eredetű légyszövet darabokból kimutatott autószómás NN1 női DNS profilban mindegyik lokuszon legalább egy allél megegyezik K. D-né DNS profiljának megfelelő alléljaival. Ennek alapján K. D-né biológiai anyasága a légyszövet darabok donorának vonatkozásában nem zárható ki.

A biostatistikai számítás eredménye fejezetben közöltek alapján a genetikai vizsgálat és a populáció statisztikai számítás összesített eredménye nagymértékben alátámasztja azt a feltételezést, hogy K. D-né az égett izom-, ín- és bőrszöveti eredetű légyszövet darabok donorának (akiből a légyszövet darabok származnak) biológiai anyja. Mindezek alapján, illetve a N. G. és K. A. szakértők által a tárgyaláson kifejtettek alapján a bíróságban már nem merült fel kétség arra vonatkozóan, hogy a megtalált légyszövet darabok N-né K. J-től származnak. A szakértők ugyanis részletesen kifejtették a tárgyaláson is, hogy mekkora a valószínűsége annak, hogy a légyszövet darabok donorja, illetve K. D-né rokon viszonyban vannak egymással, mégpedig olyan mértékű rokon viszonyban, hogy K. D-né a légyszövet darabok donorjának édesanyja, ha pedig ez így van, akkor az mindenképpen megállapítható, hogy csakis K. J. lehet K. D-né azon lánya, akitől ezen légyszövet darabok származnak.

Ahhoz azonban, hogy az megállapításra kerüljön akár az ítéleti tényállásban is, hogy K. J. meghalt, nem elég a fenti genetikai szakértői megállapítás, hanem az orvosszakértői véleményre is szükség van.

Bár S. E. szakértő azt nyilatkozta, hogy ilyen kisméretű darabok nélkül lehet élni, de ahhoz, hogy ezeket eltávolítsák, meg kell nyitni az egész mellkast. T. Zs. szakértő elmondta, hogy lehetséges ilyen műtét, hiszen orvosi beavatkozásoknál szövettani mintavétel során távolítanak el élő emberből olyan szövetrészt, ami aztán később szövettani, vagy egyéb feldolgozásra kerül. Ez egyébként csak orvosi beavatkozás során történhet meg, ilyen darabok eltávolítása laikus számára nem lehetséges. Orvosi kezelés során élhet túl ilyen beavatkozást egy ember. Egyébként

abszolút hipotetikus volt a szakértő részéről az a válasz, hogy ilyen szövet darabok nélkül lehet élni, ugyanis szívből, tüdőből és májból is távolíthatók el ilyen darabok. Egyébként ilyen orvosi beavatkozás a szakértő szerint nincs, ahol egyszerre történik eltávolítás tüdőből, szívből és májból. Ugyanakkor a szakértők fenntartották a korábbi véleményeiket is, ezzel kapcsolatban pedig elmondható, hogy a biológiai anyagmaradványokból orvosszakértőileg egyértelműen nem állapítható meg, hogy mi volt N-né K. J. halálának oka. A szakértők a halál időpontjára sem tudtak válaszolni, arra sem, hogy a biológiai anyagmaradványok feltalálása mennyi idővel a halál bekövetkezése után történt. Emellett a biológiai anyagmaradványok jellegzetességéből nem állapítható meg az sem, hogy milyen módon, milyen eszköztől keletkeztek ezek a darabok, vagyis arra sem lehetett következtetést levonni, hogy mi volt a halál oka, vagyis az elvégzett szövettani, illetve DNS vizsgálattal csak az igazolható egyértelműen, hogy a nevezett, vagyis N-né K. J. halála bekövetkezett, de hogy ez mikor, milyen körülmények között történt, erre nem lehet orvosszakértőileg válaszolni, vagyis a szakértők nyilatkozata szerint N-né K. J. halála bekövetkezhetett akár természetes okból is, ugyanis orvosszakértőileg ez sem zárható ki. Elmondták, hogy N-né K. J. háziorvosi kartonjában semmilyen betegségre utaló bejegyzés nem szerepel, ami a halálához vezethetett volna, ami azonban nem zárja ki azt, hogy a halál akár egy hírtelenszerű bekövetkező betegség miatt - akár egy szív infarktus, vagy agyvérzés következtében - vagy bármilyen más okból is bekövetkezhetett. A szakértői vélemény tehát arra ad következtetést, hogy nem lehet ítéleti bizonyossággal azt a megállapítást tenni, hogy a sértett halála akár erőszakos, akár természetes úton következett be. Ugyanakkor a már megjelölt egyéb adatok, tehát, hogy a sértettnak nem volt olyan betegsége, amely indokolta tette volna azt a bizonyos műtéti beavatkozást, hogy ezeket a szerv-darabokat eltávolítják, erre nem került sor az eltűnése előtt, azt követően pedig semmilyen adat nem merült fel, hogy ilyenre sor került volna, ebből az a következtetés vonható le, hogy ilyen műtétet nem hajtottak nála végre, vagyis ezen megtalált szövetdarabok eltávolítása nem ilyen módon történt.

A fenti szakértői véleményekből, a szakértők meghallgatásából a bíróság számára tehát egyértelműen levonható az alábbi következtetés: N-né K. J. a 2014. május 27.-én az este 8 órát követő eltűnése után 2014. május 29-én a déli órák előtt meghalt.

Egy másik vizsgálat szerint a vádlott lakóhelyén lefoglalt kék műanyag nyelvű kés pengéjéről kimutatott 11/3., illetve 11/4. jelzésű mintákból, valamint a 12., 13., 19., 21. és 23. számokon feltüntetett bűnjelminták szennyeződéseiből egy NN2 férfitől származtatott genetikai profilt mutattak ki, amely megegyezik N. J. vádlott autószőmás genetikai profiljával. A szakértők statisztikai genetikai számításai szerint annak a várható esélye, hogy N. J.-on kívül egy másik, vele nem rokon személy is rendelkezhet a bűnjelmintákból kimutatott tulajdonságegyüttessel, legalább 1 a 12,9 milliárdhoz, ami rendkívüli mértékben alátámasztja azt a feltételezést, hogy a bűnjelminták szennyeződése a vádlottól származnak.

A genetikai szakértői vélemény szerint a gépjármű csomagtér kárpitról biztosított 45/1. jelzésű alacsony kópiaszámú DNS-t tartalmazó mintából az autószőmás vizsgálatok során kimutatott legalább három személytől származtatható részleges, kevert genetikai profilban N-né K. J. és N. J. DNS profilja is megtalálható egyes allélok kivételével. Így a vizsgálat és a statisztikai genetikai számítások alátámasztják azt a feltételezést, hogy a minta kevert szennyeződésében N-

né K. J. biológiai anyagmaradványa megtalálható. Ugyanakkor azt nem lehet szakértői módszerekkel megállapítani, hogy ez a minta mikor került a csomagter kárpitjára. Ez a DNS minta tehát a vádlott bűnösségét csak akkor bizonyíthatná, ha bármilyen más bizonyíték felmerülne, illetve rendelkezésre állna arra vonatkozóan, hogy történt a vádbeli időben egy olyan ölési cselekmény, amelynek során ez a DNS minta a csomagter kárpitjára került és semmilyen más módon és időben ez nem kerülhetett oda. Ezt az autót azonban a vádlott és a sértett még a házastársi életközösségük fennállása alatt vásárolták, így az - mivel nem lehetett megállapítani, hogy a minta mikor került a csomagter kárpitjára - ezen időszak alatt bármikor odakerülhetett. Így ez a megtalált DNS nyom a vádlott bűnösségének bizonyítására önmagában nem elegendő.

A szakértői vélemény kategorikusan kijelentette, hogy a vádlott lakóhelyén lefoglalt késekről biztosított mintákból, valamint az onnan lefoglalt, illetve az eljárás során rögzített további mintákból N-né K. J. genetikai profilját nem mutatták ki. Ennek azért van jelentősége, mert - különös tekintettel a gépkocsiban lefoglalt DNS profil meglétére is - a fentiekben kifejtettek szerint semmilyen bizonyíték nem merült fel arra vonatkozóan, hogy mi történt azt követően, hogy a vádlott 2014. július 27-én este hazaérkezett az otthonába. Az éjjeli órákkal kapcsolatos tevékenységre vonatkozóan bizonyíték a 2. számú tanú vallomása, azonban arra vonatkozóan, hogy K. J. ekkor élt-e még, illetve mit csinált, valamint azon kívül, hogy valamilyen tárgyat a N. J. az ingatlanának udvarán cipelt, illetve húzott, nem merült fel egyéb bizonyíték. A 2. számú tanú sem látta, hogy mit vett ki a vádlott az autójából, ha az a felesége volt, nem lehet tudni, hogy akkor élt-e még, vagy sem.

A bíróság a tárgyaláson meghallgatta az igazságügyi informatikus szakértőt is. Az informatikus a nyomozás során is készített már szakértői véleményt, amelynek tartalmát a tárgyaláson fenntartotta. A szakértő feltérképezte a D. lakásban lefoglalt számítógép tartalmát. A szakértő elmondta, hogy az adattartalom alapján a felhasználói tevékenység nyomait lehet azonosítani. Felmerült többek között a Ccleaner program telepítése és ennek használta is. Ennek indokoltságát a saját példáján keresztül is elmondta a szakértő, mely szerint ő is rendszeresen töröl már nem használt fájlokat és elmondta, hogy a törlés egy normál felhasználói viselkedés. Tehát amennyiben a lefoglalt számítógépen feltételezések szerint N. J. valamit használt, keresett és azt később törölte, az normális felhasználói tevékenységnek minősül. A szakértő ezen kívül különböző kulcsszavakra vonatkozóan is végzett keresést, illetve tájékoztatást nyújtott arról, hogy azok megtalálhatóak voltak-e a korábbi felhasználások során, így például a fojtogat, megfojt szó tekintetében a Google keresést indították a Chrome böngészőből: „erdrosseln jelentése magyarul”. Ugyanakkor a savaz, lesavaz, éget, eléget, eltüntet, elás, feldarabol szavakra nem talált találatot a szakértő. Jelezte azt is, hogy a N-né K. J. facebook profiljára is történt belépés, azonban ennek módjáról, okáról pontosabb információt nem tudott adni, illetve erre más bizonyíték sem került elő. Összességében megállapítható, hogy az informatikus szakértői vélemény nem tartalmazott olyan információt, amely akárcsak a vádlott motivációjára, vagy esetleges cselekményére, vagy magára a bűncselekményre, esetlegesen egyáltalán K. J. halálára konkrétan tartalmazott volna valamilyen bizonyítékot, vagy adatot.

Z. Cs. igazságügyi mérnök szakértő tevékenységét, illetve szakértői véleményét a bíróság a fentiekben már elemezte. Ennek a leglényegesebb része a telefonok együtt mozgása, amelyeket

már részletesen kielemezte a bíróság. Nagyon lényeges volt egyébként Z. Cs. szakértői véleményében, pontosabban a meghallgatása során elmondottak közül az, amikor szó szerint a következőket mondta: „20 óra 07 perckor a vádlott nem lehetett a Sz. út ... alatt.” Az ügyész is feltette azt a kérdést a szakértőnek, hogy ez cáfolja-e a vádlott védekezését, azonban nyilvánvalóan ez nem szakértői kérdés. A bíróság azonban megállapíthatja ezt, hiszen a vádlott azzal védekezett, hogy ő ebben az időben ért a testvérehez a M., Sz. út ... szám alá. Ugyanakkor a szakértői vélemény egyértelműen igazolta, hogy ekkor más mobil cella területén tartózkodott a vádlott, mégpedig azon cella területén, ahol a felesége is dolgozott. Így nem lehetett F. Cs.-nál ebben az időben a vádlott, vagyis cáfolható az ő védekezése ebben a kérdésben, ebben a részben és ez volt az oka annak is, hogy F. Cs. vallomását sem fogadta el bíróság, illetve ebből következtetett arra, hogy ennek a tagadásnak, hogy a vádlott hol tartózkodott ebben az időben, éppen az volt a lényege, hogy a vádlott azt elkerülje, hogy megállapítható legyen, hogy ő találkozott a feleségével a vádbeli időben.

Meghallgatta a bíróság a tárgyaláson dr. B. V. és dr. B. Gy. szakértőket is. Szakértői véleményüket fenntartották, amely véleménynek a lényege, hogy a vádlottnál sem 2014. május 27-én, sem a vizsgálat időpontjában nem állt fenn kóros elmeállapot, vagyis nem szenvedett és a vizsgálatkor sem szenved az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely korlátozta, vagy kizárta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Ennek a szakértői véleménynek abban a vonatkozásban már nem volt túlzott jelentősége, hogy a bíróság nem állapította meg a vádlott terhére a cselekmény elkövetését. Ez a szakértői vélemény ugyanis elsősorban a büntetés kiszabására vonatkozóan irányadó, abban az esetben, ha az elkövető cselekménye, vagy a vádlott cselekménye bizonyított. Ezzel együtt a szakértők bírói, illetve ügyészi kérdésre is a vádlott személyiségjegyeire utaló véleményeket tettek a tárgyaláson. A szakértők elmondták, hogy a vádlottnak abban az életszakaszában, amikor válófélben volt, egyértelművé vált az indulatos magatartása. Ugyanakkor elmondták azt is, hogy egy szabatosan fogalmazó, lezárt mondatokban, nem indulatosan, hanem nagyon nyugodtan, korábbi meghallgatásokkal is konzekvensen, precízen, szabatosan fogalmazó, nyugodt, jól funkcionáló személy volt a vizsgálatkor. Összességében tehát sem a személyiségjegyei alapján, sem az ebből levont pszichiátriai következtetés alapján nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy csupán ezen vélemény megerősítheti azt, hogy a vádlott mindenképpen egy indulati, vagy indulat nélküli, de erőszakos cselekményt követett el a vádbeli időben.

A fenti bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelve, összefoglalva a bíróság az alábbiakat állapította meg.

Az előzményekre nézve elsősorban a vádlott, illetve a sértett családtagjainak vallomása egyértelmű igazolást adott arra vonatkozóan, hogy a vádlott és a sértett között milyen volt a viszony a vádbeli időben, illetve azt megelőzően már több évvel is. A bíróság által meghallgatott hangfelvétel, amely a vádlott és a sértett közti veszekedést tartalmazta ugyancsak bizonyítékul szolgált arra vonatkozóan, hogy rendkívül ellenséges volt a két fél viszonya. Megállapítható tehát, hogy haragos viszony volt a felek között, a tényállásban az előzményeket tehát ezen tanúvallomások, a vádlott vallomása és az egyéb okiratok, mint például bírósági iratok, vagy a

már említett hangfelvétel alapján is minden kétséget kizáróan meg lehet állapítani.

Orvosi iratok álltak rendelkezésre a vádlott kezének sérüléseiről. Ezek nem cáfolják a vádlott által elmondottakat és más bizonyíték sincs arra, hogy a vádlottnak a sérülései máshogyan keletkeztek. Keletkezhetnek másként is, de a rendelkezésre álló bizonyítékok nem cáfolták a vádlott előadását. Megállapítható az is, hogy ilyen sérüléssel is lehet egy zsákból néhány dekagramm tömegű dolgokat kiszórni, hiszen a vádlott másra is használta a sérült kezét.

Megállapítható az is, hogy a hívásadatok egyértelműen cáfolják a vádlott által előadottakat a 20 óra és 21 óra közötti időre vonatkozóan, különös tekintettel arra is, hogy amennyiben a vádlott a testvérénél tartózkodott 20 óra után, ahonnan az elmondása szerint közvetlenül hazaindult, akkor miért ment volna teljesen ellenkező irányba (nem D. felé)? 20 óra 39 perckor ugyanis szintén abban a cellában jelentkezett fel a mobilja, ahol a felesége munkahelye is van, ez pedig teljesen ellentétes irányban van attól az útvonaltól, ami D-re visz.

A nyomozó hatóság nem találta meg a házkutatás során az ügyészség által is hivatkozott hűsadarálót, és nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az minden kétséget kizáróan 2014. május 27. napját követően tűnt el az ingatlanból. A hűsadaráló minőségére vonatkozóan egyébként sem bizonyított, hogy alkalmas volt emberi testrészek ledarálására, és más bizonyíték sincs arra vonatkozóan, hogy a sértett teste ilyen módon került megsemmisítésre. A megsemmisítés, eltüntetés módja ismeretlen maradt, bizonyíték csupán az apró testrészek (szív-, máj- tüdődarab, stb.) réten történt kiszórására van.

Apró körülmény, de szükséges értékelni a védő azon állítását is, hogy dr. T. J. elfogult volt, és nem mondott igazat amikor vallomást tett, mert hitelezői igényt nyújtott be a hagyatéki eljárásban a sértett örökösei irányába. Ez az elfogultságra vonatkozó állítás nem állja meg a helyét, mert ilyen hitelezői igénnyel kapcsolatosan egyáltalán nem következik okszerűen, hogy a „hitelező” elfogult és nem mond igazat olyan kérdésben, amely semmilyen módon nem kapcsolódik az ő „hitelezői igényéhez”. Dr. T. J.-nak semmilyen oka nem volt arra, hogy hamisan tanúskodjon, előadásmódja lelkiismeretes megjelenése és higgadt magatartása sokkal inkább utal arra, hogy nagyon igyekezett legjobb tudása szerint az igazat vallani.

A bíróság a fentiekben kifejtettek szerint a vádlott védekezésének két részét nem fogadta el. Az egyik, hogy hol tartózkodott 2014. május 27-én 20 és 21 óra között. A vádlott ugyanis azt állította, hogy ebben az időben a testvérénél volt, és nem járt a sértett munkahelyének közelében. Ugyanakkor a műszaki szakértői véleményt is figyelembe véve a bíróság álláspontja szerint ez megcáfolásra került. A fentiekben kifejtettek szerint a bíróság nem fogadta el F. Cs. tanú vallomását, amely igazolta volna azt a vádlotti állítást, mely szerint a vádlott a testvérénél tartózkodott. A műszaki szakértői vélemény volt elsősorban az indoka ennek. Hogy ezen a napon, 2014. május 27-én este 8 óra előtt pontosan mi történt az nem állapítható meg teljesen pontosan, bár a vádlott állítása arra vonatkozóan, hogy ő M-on mit csinált 20 óra előtt nem cáfolható, így erre a bíróság sem tett más megállapítást. Nem fogadható el ugyanakkor a fentiek szerint a vallomása a 2014. május 27-én este 8 óra és 9 óra közötti időszakra vonatkozóan.

A vádlott vallomásának másik része, amit a bíróság nem fogadott el, az a 2014. május 29-én a déli órákban D. történetekkel kapcsolatos. A vádlott ugyanis többször, határozottan állította, hogy ő nem járt a D. réten ebben az időben, azt, amit az 1. számú különösen védett tanú állított, azt következetesen igyekezett cáfolni, határozottan állította, hogy őt nem láthatta a tanú a réten. Ugyanakkor a fentiek szerint a bíróság egyértelműen és 100%-os bizonyossággal megállapította, hogy az 1. számú különösen védett tanú a vádlottat látta, amint egy zsákból, vagy valamilyen nagyobb zacskóból valamit kiszór a D. réten. A vádlott tagadása erre a 100%-ban bebizonyosodott kérdésre annyira egyértelmű, hogy ebből a bíróság csak azt a következtetést tudja levonni, hogy a vádlott azért tagadja azt, hogy ott volt a D. réten és kiszórt valamit egy zsákból, mert valamilyen eltitkolandó tevékenységet kíván leplezni. Ez pedig nem lehet más csak az, hogy azokat a megtalált apró testrészeket szórta ki a vádlott, hiszen más oka nem lett volna arra, hogy tagadja ezt a cselekményt, amit 2014. május 29-én a D. réten véghez vitt. Mondhatta volna azt, hogy füvet szórt ki, vagy bármi mást, azt nem kellett volna tagadnia, egyetlen egy olyan körülmény van, amit a vádlottnak mindenképpen tagadnia kell, mégpedig pontosan az, ami a tényállásban is megállapítható, hogy ő a felesége apró testrészeit szórta ki a D. rétre. A megtalálás helye egyezett azzal, amit az 1. számú különösen védett tanú bemutatott, illetve amit a rendőrök is a tanúvallomásukban, valamint a helyszínen, a helyszíni tárgyaláson jeleztek.

A kérdés már csak az, hogy mindebből miért nem következik az, hogy a vádlott megölte a feleségét? A bíróság álláspontja az, hogy bár az igazolt, hogy a vádlott találkozott a feleségével a vádbeli időben az esti órákban, miután a felesége bezárta a rendelőjét, ő volt jelen a helyszínen azzal a gépkocsival, amit egyértelműen és konkrétan dr. T. J. nem ismert fel, de a leírása nagyon hasonlított a vádlott gépkocsijára, de a fent kifejtettek szerint ezzel kapcsolatosan a vádlott hamis alibije igazolja, hogy ő volt ott a gépkocsijával, azonban még így sem állapítható az meg, hogy milyen cselekmény történt a helyszínen. Nincs arra bizonyíték, hogy N-né K. J. hogyan halt meg. Arra sem, hogy mikor. Egyáltalán nem biztos, hogy a M., H. utca ... szám alatt halt meg K. J., sem szakértői véleménnyel, sem más bizonyítékkal nem lehet ezt igazolni, hogy amikor az ő mobiltelefonja és a vádlott mobiltelefonja együtt mozgott és D. felé tartott, akkor N-né K. J. már halott volt. Csupán az állapítható meg, hogy két nappal később, amikor a testrészeit kiszórta a D. réten a vádlott, már nem élt K. J.. Nem tudni azonban, hogy milyen módon halt meg, erre vonatkozóan bizonyíték nem áll rendelkezésre. Nem osztotta a bíróság az ügyészség azon álláspontját, hogy a vádlott azért hallgat, azért nem tesz vallomást, mert bűnös. A modern büntetőeljárás alapelveket is szem előtt tartva, helytelen lenne a bíróságnak a hallgatásból ténybeli következtetést levonni, hiszen a hallgatás önmagában nem lehet bizonyíték. Valaminek a tagadása, különösen olyan ténynek a tagadása, ami más adatokkal bizonyítható, már alkalmas lehet arra, hogy a bíróság következtetéseket vonjon le, azonban a hallgatást nem lehet ilyen módon értékelni.

A d. réten történetekkel kapcsolatosan a vádlott tagadta, hogy egyáltalán ott volt. Nem arról van szó, hogy ő nem tesz vallomást azzal kapcsolatban, ami ott történt, hanem tagadta. Ez a tagadás azonban megcáfolásra került, így ebből okszerű következtetést lehet levonni a tagadás okáról, illetve arról, hogy ott mi történt, de azzal kapcsolatban, ami 2014. május 27-én este 8 óráig követően történt nincsen semmilyen más bizonyíték. Nincs bizonyíték arra tehát, hogy hogyan halt meg N-né K. J. ugyanis akár természetes úton is bekövetkezhett az ő halála. Az más

kérdés, hogy a vádlott nem tesz vallomást és ebből lehetne következtetést levonni arra, hogy ha nem természetesen úton hal meg a sértett, akkor csak azért nem tesz vallomást, mert bűnös, vagyis ő ölte meg N-né K. J-ot. Azonban az emberi elme, az emberi psziché nem ilyen, nem lehet koncepciózusan és sémákban gondolkodva értékelni bizonyítékokat, vagy éppen a bizonyítékok hiányát. Többféle oka is lehetett a vádlottnak abban a vonatkozásban, hogy miért nem mondja el, hogy mi történt a vádbeli időben a rendelő udvarán és egyáltalán nem biztos, hogy csak az az egyetlen oka, hogy ő nem tesz erre vonatkozóan vallomást, mert ő ölte meg a feleségét. Akár egy dulakodás közbeni védekezés során is történhetett olyan mozdulat, amelyet a felesége önmagának okozott és így történt a halála. Lehetett rosszullét, bármilyen hirtelen fellépő betegség is, a vádlottnak pedig nem kötelezettsége azt elmagyarázni, hogy ha esetleg ilyen történt. Mivel összeköthetőek az időpontok, tehát a 2014. május 27-e este 8 és 9 óra között történtek az éjszaka folyamán törtétekkel, valamint a két nappal később a D. réten törtétekkel, az mindenképpen megállapítható, hogy N. J. a feleségével találkozott és nagy valószínűséggel tulajdonképpen tudja, hogy a felesége miként vesztette az életét. Mivel olyan kérdésben tagadja a jelenlétét a vádlott (D. réten törtétek), amely egyértelműen megállapításra került, ebből is csak az következik, hogy ő tudja, hogy a feleségével mi történt az után, hogy bezárta a mosonmagyaróvári rendelőt, de ez még nem jelenti azt, hogy bizonyításra került az, hogy ő ölte meg N-né K. J-ot. Ugyanakkor a bíróság azt egyértelműen meg tudta állapítani, hogy a vádlott részt vett a felesége maradványainak eltüntetésében, hiszen az, hogy ő kiszórta a D. rétre azt a néhány maradványt önmagában már nem más, mint az eltüntetésben való részvétel. Ennyit állapíthatott meg a bíróság azt követően, hogy azt megállapította, hogy a feleségével találkozott a vádbeli napon az esti órákban a vádlott. Sem közvetlenül, sem más módon nem lehet arra irányuló következtetést levonni 100%-os bizonyossággal, hogy a vádlott a feleségét a vádbeli időben megölte. Feltételezni ezt lehet, de ha már csak a 99%-os, vagy az akár ennél kisebb, teljesen mindegy, hogy matematikailag hogyan értékeljük a bizonyítékok hiányát, feltételezés nem lehet ítéleti bizonyosság alapja.

IV.

A Btk. 160.§ (1) bekezdése szerint, aki mást megöl bűntett miatt 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az emberölés más ember életének jogellenes és bűnös kioltását jelenti, azon más személy életének megsemmisítését kell érteni. Az emberölés elkövetési magatartása, mind tevészel, mind mulasztással megvalósulhat, tényállásszerű ölési magatartáson olyan tevékenységet, vagy mulasztást kell érteni, amely alkalmas a törvényi tényállásban megfogalmazott eredmény, vagyis a halál előidézésére. Az emberölés tehát eredmény-bűncselekmény, a büntetőjogi felelősség tárgyi, objektív alapja az elkövető magatartása és az eredmény között fennálló ok-okozati kapcsolat. Ennek hiányában - a cselekmény szubjektív oldalának vizsgálata nélkül - büntetőjogi felelősség nem állapítható meg. Ez azt jelenti, hogy amennyiben nem bizonyítható az elkövető magatartása és a passzív alany, vagyis a sértett bekövetkezett halála között az ok-okozati összefüggés, a bűncselekmény megállapítására nincs lehetőség.

A fentiekben kifejtettek szerint kétséget kizáróan nem állapítható meg N-né K. J. halálának oka, az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint az akár erőszakos úton, de természetes okból is bekövetkezhetett. Emiatt - mivel a halál okát kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani - N. J. vádlott terhére semmiféleképpen nem lehet megállapítani azt, hogy a magatartása N-né K. J. erőszakos úton bekövetkezhetett halálához vezetett, hiszen az természetes okból is bekövetkezhetett. Ennélfogva tehát a vádlott bármilyen - az eljárás során egyébként semmilyen módon nem bizonyított és a vádiratban sem körülírt - magatartása és N-né K. J. halála között az ok-okozati összefüggés nem állapítható meg, mivel nem bizonyítható, hogy a sértett halála milyen okból következett be. Igaz ez még akkor is, hogyha közvetett bizonyítékok arra vannak, hogy a vádlott találkozott az esti órákban a feleségével. Sőt, igaz ez még akkor is, ha a bíróság a tényállásában megállapította azt, hogy a sértett egyes apró testrészeinek kiszórásával a vádlott részt vett a sértett holttestének eltüntetésében. De, hogy a két időpont között pontosan mi történt, ez a fenti bizonyítékok alapján nem állapítható meg. Nem állapítható meg sem a történések mikéntje, sorrendje, illetve a sértett halálának módja sem. Nem osztotta a fentiekben kifejtettek szerint a bíróság az ügyészség álláspontját abban a kérdésben, hogy a vádlott azért hallgat, mert bűnös. A büntetőeljárás alapvető kérdések, vagyis, hogy hol, mi, milyen módon, ki által történt, nem kerültek megválaszolásra a bizonyítási eljárás eredményeképpen. A fennálló hézagokat nem lehet kitölteni azzal, hogy a feltételezéseket úgy bizonyítjuk, hogy a vádlott hallgatásából vonunk le következtetést arra, hogy mi történhetett.

A közvetett bizonyítékok - még ha egyes mozzanatokat igazolnak is - külön-külön, illetve összességükben sem alkotnak olyan, semmivel sem cáfolt, hiánytalan, és további bizonyítékokkal alátámasztott láncolatot, amelyekből okszerűen, logikusan és kizárólagosan következik a vádlott bűnössége.

Az ügyész hivatkozott arra, hogy rövid idővel a vádbeli történések után egy újabb, hasonló cselekmény történt D-től 85 km-re, N-ben. A hivatkozott ügyben a vádlottat jogerősen elítélték halált okozó testi sértés büntette miatt. Az ügyész is elmondta, hogy a két ügy között az volt a különbség, hogy a másik ügy vádlottja tett egy beismerő vallomást, elmondott egy olyan történetet, hogy halált okozó testi sértés minősítése jött ki belőle. Ez lényeges különbség, hiszen jelen ügyben hiányzik a beismerő vallomás, és a rendelkezésre álló bizonyítékok nem tudják pótolni ezt a hiányosságot még akkor sem, ha az ügyészi álláspont az, hogy a vádlott hallgatásából levont következtetéssel és a többi bizonyítékból csak az az egy dolog következik, hogy a vádlott embert ölni ment M-ra. A törvényszék szerint ez nem következik a rendelkezésre álló bizonyítékokból, a megállapítható tények halmaza nem rakható össze úgy, hogy abból a vádlott ölési cselekménye bizonyítható lenne. Ez még akkor is így van, ha több kérdésben cáfolhatóak a vádlott állításai.

Figyelemmel kell tehát lenni arra, hogy a Be. 7.§ (4) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Mindezek alapján a bíróság N. J. vádlottat - tekintettel arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem lehetett kétséget kizáróan bizonyítani azt, hogy megölte N-né K. J.-ot - az ellene a

Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § c., pontja alapján felmentette.

A bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelekről a Be. 320. § (1) bekezdés a., pontja, a 320. § (2) bekezdése és a 321. § (1) és (2) bekezdése alapján határozott, a lefoglalást megszüntette, a lefoglalt dolgokat részben a sértett örököseinek, valamint a lefoglalást szenvedőknek adta ki, illetve az értékkel nem bíró dolgok megsemmisítéséről rendelkezett.

Mivel a bíróság a terheltet az ellene emelt vád alól felmentette, így az eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 575. § (1) bekezdése alapján a Magyar Állam viseli.

Tatabánya, 2019. március hó 1. napján

**. Szabó Ferenc s.k.
bíró**

A kiadmány hitelül:

kiadó